

BİRLEŞİK METAL-İŞ

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI GAZETESİ

SAYI 196

www.birlesikmetal.org

Temmuz 2010

**İnsanca Yaşam İçin
SENDİKALI OL!**

Emekçiler Değiştiriyor

“Geleceğin nereden filizleneceği bazen belli olmaz” demiştik bundan yaklaşık on ay önceki gündem başlığımızda...

Nitekim, işçi sınıfı 1 Mayıs 2010’da muhteşem bir geri dönüşle 32 yıllık mücadelesi sonucunda bir hakkını daha geri almayı başardı.

Lafi eveyyip geveleyenlerin aksine, bu gasp edilmiş bir hakkın yıllar süren bir mücadele sonucunda geri alınmasıdır ve söke söke kazanılmıştır.

Bu iktidar ve öncekiler, hepsi, tüm 1 Mayıs Taksim taleplerimizi sürekli yasaklar, tehditler, coplar, göz yaşartıcı gazlar, tazyikli sular, gözaltılar, tutuklamalar ve hatta bazen kurşunlar sıkarak engellemeye çalışmadılar mı?

Bu uğurda birçok arkadaşımız ölmedi mi? Sendikacılar yargılanmadı mı? İşçiler, aydınlar, gazeteciler, öğrenciler tartaklanıp, tutuklanmadı mı?

2008 yılında her zaman olduğu gibi yine 1 Mayıs resmi tatil günü ilan edilmiş ve Taksim Meydanında kutlansın dediğimizde, Başbakan Sn. R.T. Erdoğan “Ayaklar baş olmaya kalkarsa kıyamet kopar” diyerek bizi susturmaya çalışmadı mı?

Devlet Bakanı Cemil Çiçek, 1 Mayıs’ın tatil ilan edilmesi konusunda başbakanı destek sonucunda yaptığı açıklamayla, “Biz tatil olmasını arzu etmiyoruz. Tatilin getirdiği bir sürü ilave masraflar, yükler var. Bir günlük kaybı 2 katrilyondan (2 milyar YTL) aşağı değildir. Toplu sözleşmelerden gelen haklar var. Rekabetle ilgili sıkıntılar var. Bazı günleri de tatil olmadan kutluyoruz. Tatil olduğu zaman her şeyin hesaplaması ona göre yapılmaktadır.” demedi mi?

Bu konuşulanlardan bir yıl sonra ne değişti de 2009 yılının Nisan ayında 1 Mayıs “Emek ve Dayanışma Günü” adı altında resmi tatil ilan edildi?

Yıllarca Taksim Meydanı’nı emekçilere yasaklarken, adeta bir düşman işgalinden korurcasına önlemler alanlar, ne oldu da 2010 yılında alanı işçilere açmak durumunda kaldılar?

İktidara geldikleri 2002 yılından 2009 yılına kadar 1 Mayıs konusunda hiçbir adım atmayanlar nasıl oldu da iktidarlarının yedinci yılında 1 Mayıs’ı “Emek ve Dayanışma Günü” ilan edip 2010 yılında da Taksim’de kutlanmasını izin verdiler?

Tüm bu soruların cevabı çok açıktır: Çünkü artık kıpırdayacak veya kaçacak bir yerleri ve uyduracak mazeretleri kalmamıştı. Çünkü ne DİSK ne de işçi sınıfı yıllardır uygulanan baskılardan ve zulümden asla yılmadı, taleplerinden geri adım atmadı. DİSK ve özellikle Birleşik Metal-İş sendikamızın öncüleri, temsilcileri, üyeleri gözünü budaktan sakınmayan kararlılıklarıyla, askeri darbe sonrası ellerinden alınan haklarını kazanmak için büyük bir mücadele verdiler.

Ve tam 32 yıl sonra büyük bir onur, büyük bir gurur ve coşkuyla Kemal Türkler gibi büyük bir lidere layık olduklarını gösterircesine binlerce, on binlerce, yüz binlerce çoğalarak çıktılar Taksim’e.

Bu uğurda yaşamını ortaya koyarcasına mücadele veren arkadaşlarımızı tüm içtenliğimizle tebrik ediyoruz. **Herkese kutlu olsun.**

2010 1 Mayıs’ı hepimize şunu çok açık ve somut olarak gösterdi ki, işçi sınıfı, kararlılık ve mücadele azmini koruduğu ve doğru önderlik yapısıyla buluşturduğunda kazanmayı başarıyor. Bu önemli kazanımın bize öğrettiği en büyük ders bu olsa gerek.

Şimdi, önümüzde hepimiz için önemli bir sınav niteliği taşıyan MESS grup sözleşmeleri var; doğru ve gerçekçi hedefler belirleyerek, bu hedeflerin arkasında hep birlikte durmak hepimizin ortak görevi olmalıdır. Nitekim, bu amaçla TİS Dairemiz işyeri komitelerinin de üzerinde TİS Kurulları oluşturmak suretiyle mümkün olduğunca çok sayıda üyemizle bilgilendirme toplantıları yaptılar.

Şubelere bağlı işyerlerinde oluşturulan işyeri kurullarıyla yapılan bilgilendirme toplantılarının ilk iki turu tamamlandı. Taslak çalışmaları başladı. Tüm metal işçilerinin taleplerini kucaklayacak gerçekçi bir taslak oluşturarak arkasında durmak, özellikle sendikamız üyesi olmayan tüm metal işçilerine yönelik faaliyetlerimizi de daha yaygın bir biçimde yapmak zorundayız.

Krizden hiç etkilenmeyen veya kısmen etkilenen işyerleri bir yana, komaya giren işyerlerinin önemli bir kısmının nekahat dönemlerini de atlatarak belli bir canlanma içine girmeleri, krizde bedel ödeyen işçileri umutlandırıyor. Önemli olan, bu umudun sağlam bir kararlılık ve ayakları yere basan bir duruşla grup sözleşmelerine yansıtılmasıdır.

Elma Şekeri Kurtlu

Geçtiğimiz günlerde yapılan İLO toplantıları Türkiye’de sendikal mevzuatın üzerindeki kara lekeyi bir kez daha gözler önüne serdi. Yaklaşık 25 yıldır her defasında sendikal yasaların değişmesi konusunda uyarı alan veya kara listeye alınan ülkemiz, 12 Eylül darbesinin artıklarından hala arınmadı.

Şu anda gündemde olan taslakların ise yaşadığımız sıkıntıları giderme veya haklarımızı almayı engelleyen tikanıklıkları açma konusunda son derece yetersiz olduğunu söyleyebiliriz.

Söz konusu taslaklarda toplu iş sözleşmesi yetkisi için işyerindeki çalışanlarının yarısından bir fazlasının olması koşulu, yetki için işverene tanınan itiraz hakkı, TİS prosedüründeki karmaşık ve süreci uzatmaya yönelik engeller, grev hakkına yönelik yasak ve kısıtlamaların tamamı aynen korunuyor.

Taslaklar şu haliyle geçerse, 1983 yılından bu yana aldığımız yol, bir arpa boyu olmaktan öteye geçmeyecektir. Oysa bu süre zarfında Türkiye’de Türk Parasını Koruma Kanunundan, Medeni Kanuna, Ceza Kanunundan Ticaret Kanununa kadar birçok kanun değişti. Bu dönemde ülkemiz siyah-beyaz televizyondan renkli LCD-plazma televizyonlara, tek kanallı yayınlardan binlerce kanallı yayınlara, santral ile bağlanan telefonlardan görüntülü cep telefonlarına, toprak sahalardan üzeri kapalı stadlara, tornadan CNC’ye, hatta robotla üretime geçti, askerlik süresi kıaldı, emeklilik yaşı kırklardan atmış beşlere çıktı; ancak bunca değişime rağmen değişmeyen tek şey her nedense sendikalar yasası ile toplu sözleşme ve lokavtı düzenleyen yasalar oldu.

Tüm bu değişim çılgınlığı ve açılım enflasyonu içinde ne yazık ki işçilere düşen gene hüsrana olacak gibi gözüküyor.

Aynı durum Anayasa değişikliği için de geçerli; büyük bir şatafatla gündeme gelip ortalığı ayağa kaldıran Anayasa Değişikliği Paketi, yasakçı ve çağdışı 1982 Anayasası’nın ruhunu aynen koruyup iktidarın yerini sağlamlaştırılmaya yönelik bazı düzenlemelerden başka bir değişiklik vaad etmiyor çalışanlar için.

Yöntem bakımından sorunlu, içerik bakımından çok tartışmalı, sonuçları bakımından çok riskli bir kısmi Anayasa değişikliği yolunda ısrarcı olmaksızın, şimdilik acil yasal düzenle-

melerle yetinilerek, tamamıyla yeni bir anayasa için kurucu meclis çalışmalarının önünün açılmasının demokratikleşme açısından çok daha fazla katkı sağlayacağını düşünüyoruz.

1982 Anayasası bir darbe anayasasıdır. Ancak içeriği sermaye örgütlerinin talepleri doğrultusunda belirlenmiştir. Anayasanın yazarı Prof. Orhan Aldıkaçtı’nın ölmeden önce de itiraf ettiği gibi, bu anayasayı kendisine dikte ettirenler sermayenin ta kendisidir. Biz işçi sınıfı adına bu anayasanın kaldırılarak, kuvvetler ayrılığı ilkesi çerçevesinde, yasama, yürütme ve yargı organlarının bağımsızlığını öngören, çalışanlar ve ezilenler üzerindeki yasaklayıcı tüm hükümlerin kaldırıldığı, gerçek anlamda demokratik bir anayasanın hazırlanmasını tam 27 yıldır savunduk. Şimdi de aynı şeyleri söylüyor ve savunuyoruz.

1982 Anayasası’nın kendi yazarı tarafından dahi belirtildiği üzere, bu yasakçı ve çağdışı anayasanın himayesi altında büyüyüp, ondan güç alarak iktidara yerleşenlerin bu anayasayı tümüyle değiştirmeyip, kendilerini sağlama alacak düzenlemelerden ibaret bazı değişikliklerle bizleri kandırmalarına elbette onay vermeyeceğiz.

Kısacası elmanın kurdu hala içinde ama üzeri şekerle kaplanıyor. Bu ülkede elma şekeri yalamaya meraklı olanlar olabilir, ama biz özgürlük ağacında ki sağlam elmaları yemek istiyoruz.

Aynı şairin dediği gibi “Demiri oya gibi işleyip/ hep beraber sulardan çekmek ağı/ Ballı incirleri hep beraber yiyebilmek/ ve yarin yanağından gayri her yerde ve şeyde/ hep beraber diyebilmek için...” tüm çabamız.

Bu uğurda mücadeleden hiçbir zaman yılmadık. Bundan böyle de yılmayacağız. Şubelerimizin faaliyet gösterdiği 9 bölgedeki tüm yurt sathında, billboard, afiş ve el ilanları aracılığıyla tüm engeller ve yasaklara inat yeni bir örgütlenme kampanyası başlattık.

Amacımız ülkemizdeki metal işçilerini elimizden geldiğince kucaklamak, onların umudu, sesi ve güç birliği haline gelmek.

Bu yolda tüm kadrolarımızdan, yönetici, temsilci ve üyelerimizden büyük bir destek alacağımıza inanıyoruz.

Çünkü çok iyi biliyoruz ki, metal işçilerinin DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikasına ihtiyacı var.

Ve elbet bir gün buluşacağız. Ve topraktan, demirden ve ateşten doğanların en mükemmeli doğacak bizden...

Mahle Mopisan'ın Konya ve İzmir fabrikalarında

İşçilerin kararlılığı devam ediyor

Mahle Mopisan işçilerinin, Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenme kararlılığı sürüyor. Konya ve İzmir fabrikalarında işçiler sendikamızın işyerinde toplu sözleşme yetkisini alacağı mahkeme sürecini bekliyor. Bu arada da sendikamızın çalışmaları devam ediyor.

Mayıs ayı içerisinde uluslararası bir heyet İzmir'deydi. Mahle Dünya İş Konseyleri Başkanı ve Mahle Şirketler Denetim Kurulu 2. Başkanı Bernt Hofmaier Schaffer ve beraberindeki heyet İzmir'de incelemelerde bulundu.

Heyet, Mahle Türkiye'nin uluslararası çerçeve sözleşmelere uygun davranıp davranmadığını, bu çerçevede işyerindeki sendikal hak ihlallerinin varlığını araştırdı ve sendikamız yöneticileri ile ortak değerlendirmeler yaptı.

26 Mayıs günü İzmir Şube binamızda Mahle işçileri ile buluşan heyet, burada da işçileri dinledi. İşverenin baskıları, taşeron sendika Türk Metal'in devreye nasıl sokulduğu, bu süreçte yaşanan tüm olumsuzlukları işçiler heyetle paylaştı.

Sendikamızın yaptığı girişimler ve işçilerin ortak talebiyle Mahle'de ücretlerle ilgili de bir adım atıldı.

Mahle işçilerine Temmuz ve Kasım aylarında olmak üzere toplam bir maaş ilave ücret ödemesi yapılacak. İşveren, sendikalaşmayı gerekçe göstererek ücretlere artış yapmamış, bunu da sendikaya karşı kullanmaya çalışmıştı.

Samka'da direniş ve dayanışma sürüyor...

İstanbul/Pendik/Kurtköy'de faaliyet gösteren Samka Metal Ambalaj Sanayi işyerinde çalışan işçiler, en temel hakları olan sendikalaşma haklarını kullandıkları için 10 Mayıs 2010 tarihinde işveren tarafından göstermelik gerekçelerle işten kartıldı.

Sendikamız üyesi 13 işçi, işten atıldıkları tarihten itibaren işyerinde yaşanan hak ihlalini protesto etmek ve anayasal haklarına sahip çıkmak için fabrika önünde eylemlerini sürdürüyorlar.

Dayanışma ziyareti

4 Haziran 2010 günü Konfederasyonumuz DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ ve Sendikamız Genel Başkanı Adnan SERDAROĞLU'nun da katılımıyla işyeri önünde dayanışma ziyareti ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sendikamızın 1 Nolu Şube işyeri temsilcileri, DİSK'e bağlı sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve emekten yana siyasi partilerin katıldığı dayanışma ziyaretinde yapılan basın açıklamasında Samka işverenin tutumunu kınandı. Samka işçilerinin mücadelesini kararlılığı ifade edildi.

Elkim Metal'de (Radyatör) Anlaşma sağlandı

Bundan kısa bir süre önce Düzce 2. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Elkim Metal işyerinde çalışan işçilerin Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olması üzerine ortaya çıkan belirsizlik, karşılıklı görüşmeler sonucu tarafların anlaşmasıyla sonuçlandı.

Elkim Metal işverenliğinin söz konusu işyerinde sendikamıza üye olan 14 işçiyi işten çıkarmasının ardından işçiler işyeri önünde işbaşı yapmak için beklemeye başlamışlardı. Bir süre sonra işveren işyerinin satılığa çıkardığını duyurmuş, sendikamız bunun üzerine kimi hukuki girişimlerde bulunmuştu.

Yaşanan gelişmelerin ardından fabrikanın Gebze'ye taşınarak Elkim Radyatör adıyla faaliyete devam edeceğinin ortaya çıkmasının ardından, sendikamızın

girişimleri sonucu işveren ile görüşmeler başladı.

Yapılan görüşmeler sonucu işyerinde 1 Mayıs 2010 tarihi itibarıyla toplu sözleşme görüşmelerinin başlanmasına ilişkin ön anlaşmaya varıldı.

Bu ön anlaşma gereğince sendikamız üyesi işçilerden tekrar işbaşı yapmayı kabul edenler sendikalı olarak, imzalanacak toplu sözleşmeyle güvence altına alınan haklarıyla birlikte çalışmaya devam edecekler.

Sendikal örgütlenme adına birçok olumsuzluklarla başlayan ancak kararlılık ve diyaloglarla olumlu gelişmelere dönüşen bu sürecin, bundan böyle de karşılıklı iyi niyet çerçevesinde devam etmesini temenni ediyoruz.

DİSK Yöneticileri Procast'ta

Direnişçi işçilerle

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu; fabrikaları önünde sendikal mücadele veren Sendikamız Gebze Şubemizde örgütlenen Procast ve Nakliyat-İş'te örgütlenen Balnak Lojistik işçilerini ziyaret ettiler.

İşçilere hitap eden Konfederasyonumuz DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi; sendikal hakları için direnen işçileri selamladı ve Hükümetin yeni bir Anayasa için çalışma başlattığı içinde bulunduğumuz dönemde, Anayasa'nın 90. maddesinin işletilmemesini eleştirdi.

Çelebi, "Bu madde işletilirse işverenle yaşadığımız problemlerin büyük bölümü ortadan kalkar. Bu madde, uluslararası ILO sözleşmesini tamamıyla ha-

yata geçiren bir madde. Ama uygulanmıyor. Hükümet önce bu maddeyi hayata geçirsin de ondan sonra Anayasa değişikliği yapsın." diye konuştu.

Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu işçilerin ekonomik krizlerden sorumlu olmadığı halde bedelini ödemek zorunda kaldığına dikkat çekerek, "Biz işçiler krizleri günlük yaşantımızın içinde hissediyoruz." diye konuştu. Birleşik Metal-İş Sendikası olarak Konfederasyonumuzla bağlı Nakliyat-İş'te örgütlenen Balnak işçilerinin yanında olduklarına belirten Serdaroğlu, "Bütün engellemelere karşın Türkiye'de işçi direnişi devam ediyor. Hakkımızı söke, söke almak için mücadele veriyoruz. Ezilenler de bu ülkede bir gün ezenler kadar yaşama hakkına sahip olacaktır." dedi.

Sendikalaşma özgürlüğüne saygı!

Çelmer'de Sendikalaşma

Gebze, Şekerpinar'da kurulu Çelmer Çelik End. AŞ. işyerinde işçiler sendikamıza üye oldular.

Çoğunluğu sağlayan sendikamız halen bakanlıktan yetki tespitinin gelmesini bekliyor.

Sendikalaşmayı duyan işveren, ilk önce 11 üyemizi işten çıkardı. Bir hafta boyunca atılan üyelerimiz fabrika kapısı önünde eylemlerini sürdürdüler.

Şehir dışından işçiler işyerine getirilip çalıştırılmak istendi. Bunda başarılı olunamayınca bu işçiler geri dönmek zorunda kaldı.

Çelmer işçilerinin sendikalaşma konusunda bu kararlı tutumu sonucu işverenlikle görüşmeler başladı. Sendikamız ve işveren arasında yapılan görüşmeler sonucu, atılan işçilerin işe geri alınması ve işçilerin sendikalaşma özgürlüğüne saygı konularında mutabakata varıldı.

Düzce'de yine sendika düşmanlığı

Termo Makine'de örgütlendik

Düzce'de kurulu Termo Makine Sanayi Tic. AŞ. işyerinde çalışan işçiler sendikamıza üye oldular.

Ağır çalışma koşulları ve düşük ücretlere çalışan Termo Makine işçileri, en temel hakları olan sendikalaşma haklarına sahip çıkarak sendikamızda örgütlendiler.

Düzce'de sendikaya tahammülsüzlük devam ediyor

Düzce'de kurulu işyerlerinde işverenler sözleşmişcesine işçilerin sendikalaşma girişimlerine karşı büyük bir direnç gösteriyorlar.

Birçok işyerinde işçilerin sendikalaşma girişimlerine doğrudan işten çıkarma ile müdahale edilirken, Termo Makine işvereni de ilk olarak üyemiz 4 işçiyi işten çıkardı.

Diğer işçileri de işten çıkarma tehdidi ile sendikalaşmadan vazgeçirmeye çalıştı.

Türk Metal'den sonra Çelik-İş de taşeronluğa soyundu

Baskılarla sonuç alamayacağını anlayan işveren bu sefer de bildik bir başka yönetime başvurdu.

İşçilerin sendikamızda örgütlenmesini kırmak için bu sefer Çelik-İş Sendikası'nı işyerine çağırdı.

Fabrika içinde Çelik-İş Sendikası yöneticileri ile birlikte toplantı yaparak, işçilerden bu sendikaya üye olmalarını istedi. İşyerinden araçlarla notere işçiler taşınmaya çalışıldı.

Bu tip taşeronluğu genellikle Türk Metal Sendikası'na yaptırılan işverenler, Termo Makine'de Çelik-İş'i taşeronluğa soyundurmuş oldu.

Buradan Çelik-İş'i uyarıyoruz. Metal işkolunda işçilerin özgürce örgütlenmelerinin önünde engel teşkil eden bir taşeron sendika mevcut.

Çelik-İş'in işverenlerin taşeronluğuna soyunmaları tek kelimeyle işçilere, onların iradelerine ve ekmeklerine ihanettir.

16 işçi daha işten çıkartıldı.

Bununla yetinmeyen işveren 25 Haziran günü 16 üyemiz işçiyi daha işten çıkardı. Atılan işçilerin sendikalaşma haklarının tanınması ve işbaşı yaptırılmaları talebiyle fabrika önündeki bekleyişleri sürdürüyor.

Manisa Temsilciliğimiz açıldı

Sendikamızın Manisa Temsilcilik binası 24 Haziran 2010 tarihinde gerçekleştirilen etkinlikle açıldı.

Açılıшта sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Yönetim Kurulu Üyeleri, İzmir Şubemiz ve işyeri temsilcilerimiz, Manisa'dan çeşitli sendika, demokratik kitle örgütü ve siyasi parti temsilcileri yer aldılar.

Metal işçilerinin de yoğun katılım sergilediği açılıшта, sendikamızın Manisa bölgesinde onbinlerce örgütsüz metal işçisi için umut olacağı ifade edildi.

Temsilciliğimiz şu adreste faaliyetlerini sürdürecektir:

1. Anafartalar Mh. Sinemapark Cd. 1601 Sk. No:16/1 MANİSA

Tel: 0236 237 0041 Faks: 0236 237 0061

Yeni kurulan Trakya Şubemiz

1. Olağan Genel Kurulunu topladı

Yeni kurulan Trakya Şubemiz 1. Olağan Genel Kurulu, 09.05.2010 tarihinde Çorlu Halk Eğitim Merkezi'nde toplandı. Açılış Konuşmasını Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu'nun yaptığı Genel Kurul'da yapılan seçimler sonucunda Yönetim Kurulu belirlendi. Yeni seçilen yöneticilerimize başarılar dileriz.

Denetleme Kurulu'na, Mehmet Özen, Mustafa Altay, Hüseyin Tekin, Disiplin Kurulu'na ise, Halil Yüksel, Özgür Kale, Tuncay Ateş seçildiler.

Şube Başkanı:

Hazır Duvan

Şube Sekreteri:

Beyhan Vatansever

Şube Mali Sekreteri:

Selçuk Huruzoğlu

Şube Örgütlenme Sekr.:

Haydar Bolat

Şube Eğitim Sekreteri:

Güray Yanarsönmez

Şube Basın Yayın Sekr.:

Tarkan Şimşek

Şube Sosyal İşler Sekr.:

Bülent Aygün

Gebze Şubemizden

Gebze Şubemizin her yıl geleneksel olarak düzenlemiş olduğu piknik ve Şube Temsilciler Kurulu Çayırova Şişecam Tesisleri'nde 25.05.2010 tarihinde yapıldı.

Pikniğimize, Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreterimiz Celalettin Aykanat da katılım sağlayarak temsilcilerimizle birlikte oldular.

2010-2012 MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi hazırlık toplantıları kapsamında; 30.05.2010 tarihinde Şubemizde örgütlü fabrikalarda oluşturulan toplu iş sözleşmesi komiteleriyle 2 grup halinde toplantılar düzenlendi.

Şubemizde örgütlü işyerlerinden kadın üyelerimizin katılımıyla eğitim çalışması düzenlendi.

Pancar Motor'da futbol turnuvası

İstanbul 2 Nolu Şubemizde örgütlü Pancar Motor işyerinde 27.04.2010 ve 23.05.2010 tarihleri arasında çalışanlar arasında birlik beraberliği pekiştirmek ve işyerindeki sosyal aktiviteleri artırmak amacıyla Bahar Futbol Turnuvası düzenlendi.

23.05.2010 tarihinde turnuva sonrası finale kalan takımlar ve tüm çalışanların aileleri ile birlikte katılımı sağlanarak yemek organizasyonu yapıldı. Katılan takımlara kupa ve madalyalar verildi.

*Pancar Motor Temsilcileri
(Serkan Çavuşlu/Murat Özden)*

Kocaeli Şubemizden

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile birlikte Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan Atar ve Kocaeli Şube yöneticilerimiz 12.04. 2010 tarihinde, sendikal örgütlülüğe yönelik tahammülsüzlük ve hak ihlallerini görüşmek üzere Düzce'de bir dizi görüşmeler gerçekleştirdiler.

Heyet, Düzce Valisi Bülent Kılıncı'ı makamında ziyaret ederek bilgilendirmede bulundu, Valilik ziyaretinin ardından, aynı amaçla Düzce Sana-

yi ve Ticaret Odası ziyaret edildi.

Düzce Meydanı'nda sendikal hak ihlallerini protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması düzenlendi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu tarafından yapılan basın açıklamasına bölgede örgütlü işyerlerindeki ve işten atılan üyelerimizin yanı sıra Düzce'de örgütlü diğer demokratik kitle örgütleri de katılım sağladılar.

Aynı gün içerisinde, Sendikamızda örgütlendikleri için işten atılan ve direnişte olan Nema Makine önünde çadırda mücadelelerini sürdüren üyelerimiz ziyaret edildi. Ardından Sendikamızın uzun yıllardır örgütlü olduğu Erciyas Çelik işyerine gidilerek üyelerimizle birlikte oldular.

Anadolu Şubemizden

Anadolu Şube Başkanımız Seyfettin Güleğül; Nisan ayı içerisinde müteakip defalar Sağlık Bakanlığı'na giderek Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nde Daire Başkanlarını ve diğer yetkilileri ziyaret etti. Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğüne bağlı olarak faaliyetlerini sürdüren Sağlık Bakanlığı Depo ve Tamirhane Müdürlükleri ile ilgili görüşmeler yaptı.

Bu işyerlerinin faaliyetlerini bundan sonra Ankara'da bulunan ve Sağlık Bakanlığı İdari ve Mali İşler Dairesi'ne bağlı olarak faaliyetini devam ettiren Ana Depo hariç diğer 18 ilde kurulu bulunan, Sağlık Bakanlığına bağlı Depo ve Tamirhane Müdürlüklerinin Sağlık Bakanlığına bağlı diğer kuruluşların teknik birimlerinde sürdürmeleri ile ilgili alınmış olan kararlar görüşüldü.

En son; 12 Mayıs 2010 tarihinde Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü Seracetin Çom ile yapılan görüşmeye Genel Başkanımız, Genel Örgütlenme Sekreterimiz, Anadolu Şube Başkanımız ve İzmir Şube Yönetim kurulu üyemiz katıldılar. Yapılan görüşme olumlu geçti ve Sendikamızın tüm istekleri kabul gördü. Yapılan toplantı ile ilgili temsilcilerimiz bilgilendirildi.

Anadolu Şube Yönetim, Denetim ve Disiplin Kurullarımız ve sonrasında Anadolu Şube Temsilciler Kurulumuz, 30 Nisan 2010 tarihinde toplandı. Toplantıda; tek tek işyerlerinde yaşanan sorunlar görüşüldü. Ve 1 gün sonra yapılacak olan Ankara ve Mersin'deki 1

Mayıs kutlamalarına yönelik çalışmalar gözden geçirildi.

Anadolu Şubemiz, 1 Mayıs 2010 kutlamalarına İzmir ve Mersin'de katılım sağladı. Çimsetaş işyeri temsilcilerimiz ve Şube Sekreterimiz; Şube Temsilciler kurulumuz sonrası hemen Mersin'e dönmüş Mersin Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan 1 Mayıs kutlamalarına katılmışlardır.

Ankara'da yapılan kutlamalara yeni örgütlendiğimiz Konya da bulunan Mahle Mopisan işçileri de bir otobüs ile Ankara'ya gelerek katılmışlardır. Yine bu kutlamalara yoğun katılım sağlayan Başöz Enerji işyerindeki üyelerimiz ve Sağlık Bakanlığına bağlı Anadonatım işyerinden üyelerimizin yanı sıra Ankara da kalarak 1 Mayıs kutlamalarına katılan tüm temsilcilerimiz ile birlikte oluşturulan kortejimizin tertip ve düzeni katılımcıların dikkatini çekmiş ilgiyle karşılanmış ve alkışlanmıştır.

2010-2012 MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi hazırlık çalışmaları kapsamında şubemizde örgütlü işyerlerinde toplantılar yapıldı.

14 Mayıs'ta Çimsetaş'ta tezgah başı sohbetler gerçekleştirildi. 15 Mayıs 2010 Dört Yol/Yücel Boru, 16 Mayıs 2010 Çimsetaş, 17 Mayıs 2010 Çemaş Döküm, 18 Mayıs 2010 Başöz Enerji toplu iş sözleşme komiteleriyle toplantılar yapıldı.

Çimsetaş'ta 10 Mayıs 2010 tarihinde Şube Sekreterimiz ve işyeri temsilcilerimiz Genel Müdür Yard. Ömer Toker ile işyerindeki sorunlar ile ilgili bir görüşme gerçekleştirildi.

Çimsetaş'ta işverenlik tarafından düzenlenen futbol turnuvasında, 14 Mayıs 2010 tarihinde oynanan maçları, Şube Başkanımız, Şube Sekreterimiz bir grup üyemiz ile birlikte izlediler.

Yücel Boru işyerimizden üyelerimiz aileleri ile birlikte tüm masrafları işverenlik tarafından karşılanan ve 19 Mayıs 2010 tarihinde Gaziantep'e gidilen bir gezi ve piknik yapmışlardır.

24-25-26 Mayıs 2010 tarihlerinde Gönen'de yapılan TİS Eğitimine Çimsetaş'tan 4, Çemaş'dan 2, Başöz Enerji'den 2, Yücel Boru'dan 2 üyemiz katılmışlardır.

27 Mayıs 2010 tarihinde Sağlık Bakanlığı Anadepo ve Başöz Enerji işyerinden üyelerimiz Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesisleri'nde üç günlük mini bir tatil yapma olanağı buldular.

1 Haziran 2010 tarihinde abluka altındaki Gazze'ye insani yardım taşıyan aktivistlere, İsrail tarafından yapılan insanlık dışı muameleyi kınama eylemlerine Şubemiz; Ankara ve Konya'da üyelerimiz ile birlikte katılmıştır.

İşyeri ziyaretleri

Genel Merkez Yöneticilerimiz, çeşitli tarihlerde, işyerlerini ziyaret ederek, üyelerimiz ile tezgah başlarında, yemeklerde birlikte oldular, karşılıklı sohbetler gerçekleştirdiler...

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan Atar, 27.05.2010 tarihinde eski üyelerimizden Düzce'de ikamet eden Mustafa Karadeniz'in eşinin cenaze törenine katıldılar.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan

Atar ve şube yöneticilerimizle birlikte 12.05.2010 tarihinde Sendikamızın örgütlü olduğu Sağlık Bakanlığı'na bağlı işyerleri ilgili olarak Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü Seracettin Çom ile bir görüşme gerçekleştirildi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan Atar, Genel Eğitim Sekreterimiz Celalettin Aykanat ve şube yöneticilerimizle birlikte 13.04.2010 tarihinde İstanbul 1 Nolu Şubemizle örgütlü Remas Redüktör işyerindeki üyelerimizi ziyaret ettiler.

Sendikamızın kısa bir süre önce örgütlendiği Elkim Metal'de işverenle

yapılan görüşmeler sonucunda 26.04.2010 tarihinde anlaşma sağlandı. Bu gelişme üzerine 27.04.2010 tarihinde Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, işyerine giderek üyelerimizi ziyaret etti.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, şube yöneticilerimizle birlikte 06.04.2010 tarihinde Gebze Şubemize örgütlü Kroman Çelik işyerindeki üyelerimizi ziyaret etti.

Kocaeli Şubemize örgütlü Baysan Trafo'da çalışan üyemiz Serkan Külahsız'ı talihsiz bir olay sonucu kaybettik. Serkan Külahsız'ın 21.06.2010 tarihinde yapılan cenaze törenine Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve şube yöneticilerimiz katılım sağladılar.

İzmir Şubemizden

23.05.2010 tarihinde Genel Merkezimiz tarafından Şubelerde düzenlenen kadın üyelerimizin sorunları ile ilgili eğitim çalışmasına Sendikamızın Hukuk Dairesinden Av. Olcay Yanar ve işyerlerinden gelen kadın üyelerimiz katılmıştır.

26 Mayıs 2010 tarihinde Konfederasyonumuz DİSK'in çağrısı üzerine yapılan basın açıklamasına İzmir Şubesi olarak yoğun bir katılım sağlanmıştır.

1 Mayıs'ta Taksim'deydik

2007'den bu yana yürütülen ortak mücadeleyle 1 Mayıs çalışmaları somut ürünleri-

ni verdi. 1 Mayıs ücretli tatil günü oldu ve Taksim yasağı kalktı. 1 Mayıs 2010'da işçi sınıfı, emekçiler, işçi dostları omuz omuza Taksim'de karanlık bir dönemi sona erdirdiler. İzmir Şube olarak bizde bu onurlu günde Sendikamızın bayrak ve flamaları ile kor-tejin en önünde yerimizi aldık.

3 Haziran'da Nazım Hikmet Anması

3 Haziran tarihinde, Nazım Usta'mızın, mavi gözlü devin halkından ayrılışının 47. yıl dönümünde İzmir Fuar'ında bulunan heykeli önünde düzenlenen anma etkinliğine İzmir Şubesi olarak katıldık.

Mahle Mopisan'da uygulanan sıkıntıları çözmek için gelen Mahle Dünya İşçi Konseyi Başkanı Bernd Hofmaier Schafer, IMF Otomotiv Sektör Başkanı Helmut Lense, Genel Sekreterimiz M. Selçuk Göktaş, Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan Atar ve Şube Yöneticilerimiz, 16.04.2010 tarihinde Ege Serbest Bölgesi'nde örgütlü bulunduğumuz Lisi-FTB ve Delphi işyerlerini ziyaret ettiler.

08.05.2010 tarihinde Türkiye Sosyal Tarih Araştırma Vakfı (TÜSTAV) tarafından basımı yapılan Petrol-İş Sendikası'nda uzman Zafer Aydın'ın yazdığı "Kanunsuz Bir Grevin Öyküsü KAVEL 1963" isimli kitabın tanıtımı yapıldı. Şubemiz yapılan toplantıya temsilci ve üyelerimiz katılım sağladı ve Şube Başkanımız Ali Çeltik bir sunum yaptı.

Yetki-İşkolu İtirazı Davalarında Son Gelişmeler

Gürsaş Elektronik

Gürsaş Elektronik Cihaz Kutuları ve Tic. Ltd. Şti. işyeri için Bakanlığa yaptığımız başvuru sonucu verilen olumlu yetki tespit yazısının iptali için işveren tarafından İstanbul 4. İş Mahkemesi'nde açılan davanın bir daha ki duruşması 27.07.2010'dur. İşveren ayrıca işkolu tespitine ilişkin Bakanlık kararına da itiraz etmiştir. İşkolu itirazı davasının duruşması da 23.07.2010'dur.

Sinter Metal

Sinter Metal İmalat San. A.Ş.' işvereni toplu sözleşme yetki sürecini uzatmak için, işkolu tespiti kararına yaptığı itiraz yerel mahkemede reddedilmiş olup Yargıtay tarafından da onanmıştır. Ayrıca aydı geçen işverenlik 2009 yılı Ocak ayı istatistiğine sendikamızın %10'luk işkolu barajını geçemediği iddiası ile itiraz etmiştir. Bu itiraz Ankara 16. İş Mahkemesi'nde görülmekte olup duruşma 28.09.2010'a ertelenmiştir.

Renta

Renta Elektrikli Ev Aletleri San. Dış. Tic. Ltd. Şti. işyeri için yapılan yetki tespiti talebimiz sonucunda Bakanlık olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. Bakanlığın, bu tespitine işverenin yaptığı itiraz Eskişehir İş Mahkemesi tarafından reddedilmiş olup dosya Yargıtay'dadır.

Daiyang

Daiyang-SK Network Metal San. ve Tic. Ltd. talebimiz sonucunda Bakanlık işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımızı ilişkin olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. Bakanlığın, bu tespitine işveren itiraz etmiştir. İtiraz davasını görüldüğü Edirne İş Mahkemesi yetkili mahkemenin Çorlu İş Mahkemesi olduğuna karar vermiştir. Bu karar tarafımızdan temyiz edilmiş olup dosya Yargıtay'dadır.

Mahle Mopisan İzmir

İzmir'de kurulu Mahle Mopisan Yedek Parça San. ve Tic. A. Ş. işyeri için Bakanlığa yaptığımız çoğunluk tespiti için başvurusu sonucunda Bakanlık, tarafımıza olumsuz yetki tespiti, Türk Metal Sendikası'na ise olumlu yetki tespiti yazısı vermiştir. Her iki tespitinin iptali talebiyle tarafımızdan açılan davalar İzmir 3. İş Mahkemesi'nde görülmektedir.

Mahle Mopisan Konya

Konya'da bulunan Mahle Mopisan Konya Yedek Parça San. ve Tic. A.Ş. iş-

yeri için yaptığımız yetki tespiti başvurusunda Bakanlık işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı ilişkin olumlu yetki tespiti yazısını tarafımıza göndermiştir. İşveren ve Türk Metal Sendikası tarafından bu tespiti itiraz edilmiştir. Talebimiz üzerine her iki itirazın da aynı mahkemede birleştirilmesine karar verilmiştir. Konya 1. İş Mahkemesi'nde görülecek davayı duruşması 01.07.2010 günüdür.

Eko Endüstri

İzmir'de kurulu Eko Endüstri Kılıp Oto. Plas. Ve Spor Aletleri San. Dış. Tic. Ltd. Şti. işyeri için Bakanlığa yaptığımız yetki tespiti başvurusu sonucunda Bakanlık çoğunluğu sağladığımızı ilişkin yetki tespit yazısını tarafımıza göndermiştir. İşveren anılan tespitinin iptali istemiyle dava açmış olup yargılama devam etmektedir.

Nema Makine

Nema Makine Teks. San. ve Tic. Ltd. Şti. işyeri için Bakanlığa yaptığımız başvuru sonucunda tarafımıza işyerinde toplu iş sözleşmesi yapmak için gerekli çoğunluğu sağlayamadığımızıza dair olumsuz yetki tespit yazısını düzenlemiştir. Bu tespitinin iptali istemiyle açtığımız davanın ikinci duruşması 29.06.2010 tarihindedir.

Çınar Boru

Çınar Boru Profil San. ve Tic. A.Ş. işyerinde yürütülen örgütlenme faaliyeti sonucunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca yapılan yetki tespiti talebimiz sonucunda Bakanlık işyerinde yasanın aradığı çoğunluğu sağladığımızı ilişkin olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. Bakanlığın, bu tespitine işveren itiraz etmiştir. İşverenin Bakanlık tespitinin iptali talebiyle açtığı dava Zonguldak 1. İş Mahkemesi'nde görülecek olup duruşması 23.06.2010 günüdür.

Depar

İzmir'de kurulu bulunan Depar Yedek Parça Oto. İm. Metal Kal. Yat. San. Dış Tic. Ltd. Şti. işyeri için yapılan yetki tespiti talebimiz sonucunda Bakanlık olumlu yetki tespiti yazısı düzenlemiştir. Bakanlığın, bu tespitine işveren itiraz etmiştir. Yargılama devam etmektedir.

Örgütlenme Faaliyetleri Nedeniyle İşten Çıkarılan Üyelerimiz Adına Açılan Davalar

Samka

Samka işyerinden örgütlenme faaliyetleri sırasında Sendikamıza üye oldukları gerekçesi ile iş sözleşmeleri feshedilen 11 üyemiz için açılan işe iade davalarının ilk duruşması 11.08.2010 tarihinde Kartal 1. İş Mahkemesi'nde görülecektir.

Procast

Tuzla'da bulunan Procast işyerinde Sendikamızın yürüttüğü örgütlenme faaliyetleri sırasında işten çıkarılan üyelerimizden için 12 işe iade ve 2'si için sendikal tazminat davaları açıldı.

Ayrıca Procast işyerinin yönetici ve çalışanları hakkında örgütlenme faaliyetleri sırasında Türk Ceza Kanunu'nun 118. maddesine muhalefet ederek örgütlenme özgürlüğünü ihlal ettikleri gerekçesi ile ilgili savcılıklara suç duyurulurunda bulunulmuştur.

Mahle Mopisan

Konya'da kurulu bulunan Mahle Mopisan işyerinden çıkarılan 5 üyemiz için işe iade davaları açılmıştır.

Aynı işverenin İzmir'de kurulu bulunan fabrikasında sendikal örgütlenme nedeniyle çıkarılan 4 üyemiz için işe iade davaları açılmıştır.

Yeni Seçilen Temsilcilerimiz

ELKİM RADYATÖR ELEKTRO. SAN. İÇ VE DIŞ TİC. A.Ş.
Baştemsilci: Yücel Baker
Temsilci: Selçuk Acar

YÜCEL BORU VE PROFİL END. A.Ş.
Baştemsilci: Ali Gündüz
Temsilci: Bülent Akarsu
Temsilci: Dilek Başbüyük

BAYSAN TRAFÖ RADYATÖRLERİ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Baştemsilci: Murat Aktaş
Temsilci: Şaban Yaman

SB. DİYARBAKIR 6 NOLU DON. BL. MD.
Baştemsilci: Şehmus İpek

EĞE SAN. A.Ş.
Baştemsilci: Zeki Aytas

CORUS METAL SAN. VE TİC. A.Ş.
Baştemsilci: Salih Tan
Temsilci: Sıracettin Çelik

Yeni seçilen baştemsilci ve temsilcilerimize, başarılar diliyoruz...

Toplu İş Sözleşmesi imzalanan işyerleri

Gebze Şubemize bağlı MESS üyesi DOSTEL MAKİNA SAN. ve TİC. A.Ş. işyerinde 07/12/2009 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 01/04/2010 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Toplu İş Sözleşmesi 01/01/2010-31/08/2012 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

Kocaeli Şubemize bağlı BAYSAN TRAFÖ KAZANLARI SAN. ve TİC. A.Ş. işyerinde 14/01/2010 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 30/03/2010 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Toplu İş Sözleşmesi 01/03/2010-28/02/2013 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

İzmir şubemize bağlı ABALIOĞLU BORU PROFİL VE TEKSTİL SAN. VE TİC. A.Ş. işyerinde 14/01/2010 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 26/04/2010 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Toplu İş Sözleşmesi 01/01/2010-31/12/2012 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

2010-2012 Grup TİS Hazırlıkları Sürüyor

Şube TİS Kurulu üyeleri toplanıyor...

Grup Toplu İş Sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinin 2010-2012 dönemi sözleşme hazırlıkları devam ediyor.

Sendikamız, bu dönemki çalışmalarını Grup Toplu İş Sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinin baştemsilcileri ve şube yöneticileri ile, 21-27 Mart tarihlerinde Gönen Kemal Türkler Tesisleri'nde toplanarak başlattı.

Şube yöneticilerimiz ve baş temsilcilerimizle yapılan toplantının ardından, genel merkezimizde Başkanlar Kurulu ve sendikamız uzmanları ile toplantılar yapıldı, süreç değerlendirildi ve temel politikalar görüşüldü.

Daha sonra sendikamız uzmanları ile bir değerlendirme toplantısı yapılarak, bölgelerde TİS Kurulu üyeleriyle toplantılara başlandı.

Daha önceki dönemlerde işyeri komitelerimizle yapılan hazırlık çalışmaları, bu dönemde daha fazla üyemizi sürece katmak amacıyla, TİS Kurulları biçiminde genişletilerek yapılıyor.

İlk bölge toplantılarına Anadolu Şubemize bağlı işyerleri ile başlandı. 14-18 Mayıs 2010 tarihleri arasında, şubemize bağlı işyerlerinin TİS Kurulu üyeleri ile ayrı ayrı toplantılar yapıldı.

23 Mayıs 2010 tarihinde İstanbul 1 Nolu ve İstanbul 2 Nolu şubelerimize bağlı işyerlerinin TİS Kurulu üyelerinin tümü ile birlikte Genel Merkezimizde toplanıldı.

Gebze Şubemize bağlı işyerlerinin TİS Kurulu üyeleri ile 23 Mayıs 2010 tarihinde, biri öğleden önce, diğeri öğleden sonra olma üzere 2 ayrı toplantı yapıldı.

5 Haziran 2010 günü Kocaeli Şubemize bağlı işyerlerinin TİS Kurulu üyeleri ile bir araya gelindi.

Eskişehir Şubemize bağlı işyerlerinin TİS Kurulu üyeleri ile 6 Haziran 2010 tarihinde toplanıldı.

Grup TİS kapsamında yer alan işyerlerinin TİS Kurulu üyeleri ile yapılan toplantılarda, Grup TİS süreci ile ilgili gelişmeler hakkında sunumlar yapıldı ve bu gelişmeler toplantılara katılan Kurul üyeleri ile tartışıldı.

Toplantılarda,

- Grup TİS'in özellikleri, Grup TİS'i etkileyen unsurlar ele alındı;
- Önceki dönemde yapılan sözleşmeler değerlendirildi,
- Grup sözleşmesindeki aktörler ve bunların rolleri tartışıldı.

Bu konuların yanı sıra bu süreçte yapılması gereken çalışmalar ele alındı.

Hazırlık çalışmalarımız kapsamında diğer şubelerimize bağlı işyerlerimizin TİS Kurulu üyeleri ile de toplantılar yapılacaktır.

Grup TİS Hazırlıkları Kapsamında Eğitim Çalışmalarımız Devam Ediyor

Grup TİS hazırlık çalışmalarımız bir yandan bölgelerimizde işyeri TİS kurul üyeleri ile yapılan toplantılarla sürerken, diğer yandan eğitim çalışmalarımız da devam ediyor.

Grup TİS kapsamında yer alan işyerlerimizden üyelerimizle 2 ayrı eğitim çalışması yapıldı. İlk eğitim çalışması 14-18 Nisan 2010 tarihleri arasında 30 üyemizin katılımı ile Gönen Kemal Türkler Tesisleri'nde gerçekleştirildi.

Eğitim çalışmasında,

- örgütlenmenin önemi,
- örgütlenmede dikkat edilecek hususlar ile işyeri komitelerinin önemi;
- işçi sınıfı, kapitalizm, sömürü, ücret, kriz vb gibi işçiler için temel kavramlar;
- toplu sözleşme süreci ve grup toplu iş sözleşmesinin temel özellikleri;
- ülkede ve sektörde durum,
- iş yasası, esneklik, performans değerlendirilmesi
- işçi sağlığı ve iş güvenliği konuları ele alındı.

İkinci eğitim çalışması 23 – 26 Mayıs 2010 tarihleri arasında Gönen Kemal Türkler Tesisleri'nde gerçekleştirildi. Eğitim çalışmasına 28 üyemiz katıldı.

Mayıs ayında yapılan eğitim çalışmasında, işçiler için temel kavramlar; toplu sözleşme süreci ve grup toplu iş sözleşmesinin temel özellikleri; esnek çalışma ve işçiler; performans değerlendirilmesi ve iş yasası konuları ele alındı.

Eğitim çalışmaları içerisinde, çalışmaya katılan üyelerimiz ile Grup TİS'e giderken metal işçilerini bekleyen tehlikeler ve çözüm önerileri tartışıldı. Eğitim çalışmalarını sonunda değerlendirme toplantıları yapıldı.

Eğitim çalışmalarının kapanış konuşmaları Genel Sekreterimiz Selçuk Göktaş tarafından yapıldı.

Genç işçi eğitimleri Nisan ve Mayıs aylarında devam etti

Şubat ve Mart aylarındaki eğitimlerin ardından üçüncü ve dördüncü grup işçi eğitimleri de Nisan ve Mayıs aylarında yapıldı.

Nisan ayı içinde yapılan eğitime, farklı şubelere bağlı toplam 25 üyemiz katıldı. Sendikaların Doğuşu, Sendikal Anlayışlar ve İlkelerimiz, Kapitalizm ve İşleyişi, Hukuk, TİS, Örgütlenme, İnternet ve Medya, Sendikamızın Tarihi gibi konular işlendi.

Genç üyelerimizin her zaman olduğu gibi büyük bir ilgi, dikkat ve heyecanla takip ettikleri eğitim, son derece verimli geçti. Tüm katılımcı üyelerimiz eğitimlerin devamını ve çok daha yaygın bir biçimde genişletilmesini talep ettiler.

Mayıs ayında yapılan genç işçi eğitimine ise toplam 26 üyemiz katıldı. Bu eğitime katılan arkadaşlarımızın bir kısmını 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın haklı gururunu yaşayarak geldiler eğitime. Yukarıda belirtilen konu başlıklarının an-

latıldığı bu eğitimde de kursiyerlerimiz son derece ilgili ve coşkulu bir katılım sergilediler.

Her iki eğitime de katılan üyelerimiz, kapanışta kendilerine seslenen Genel Başkan Adnan Serdaroğlu'na eğitimlerin çok yararlı olduğunun altını çizerek teşekkür ettiler ve devam etmesi, tüm üyelere yayılması yönünde taleplerini iletiler.

Her iki eğitimin de kapanışına katılan Genel Başkan A. Serdaroğlu kursiyerlere yönelik yaptığı konuşmalarda, eğitimin önemini belirtti ve sendikamızın eğitimi ve inançlı üyelere ihtiyacının bu zor dönemlerde her zamankinden çok daha fazla olduğuna dikkat çekti. A. Serdaroğlu özetle şunları söyledi: "Sendikamızın tüm kademelerinde yer alan temsilci ve yöneticileri bu tip eğitimlerden geçti. Sizler de bu sıralardan geçip ileride çeşitli kademelerde görev alabilirsiniz. Görev alsanız da almasanız da

bundan sonra bizler sizlerden çok daha aktif ve katılımcı bir üyelik yapmanızı bekleyeceğiz. İçinde bulunduğumuz sistemin işçiler için hiç de parlak sonuçlar doğurmadığını her geçen gün çok daha iyi biçimde görüyoruz. Bunun için örgütlenmek, sendikamızdaki bilinç ve kararlılığımızı artırmak, geleceğimize ilişkin önemli adımlar atmak zorundayız. Bu yüzden sizin gibi bilinçli ve eğitilmiş genç üyelere her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. Umarım bu eğitimler

sizler için faydalı olmuştur. Gözlerinizdeki pırlıttan ve sözlerinizden bu çok iyi anlaşılıyor. Özellikle Taksim 1 Mayıs Meydanı'nda sendikamızın önemli bir sayıyla yer alması bizleri çok mutlu etti ve aynı zamanda da umutlandırdı. Hepinize bundan sonraki yaşamınızda ve mücadelenizde başarılar diliyorum."

Eğitimler her zaman olduğu gibi Genel Başkan Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat'ın katıldığı sertifika töreniyle son buldu.

Temsilciler Eğitimde

Sendikamız Temsilcilerinin örgütsel ilke ve sınıf çıkarları doğrultusunda temel ve güncel sendikal bilgilerle donatılması, sorumluluk alma, inisiyatif kullanma ve görev bilincinin daha da geliştirilmesi amacıyla; 27-28 Mayıs 2010 tarihinde Sendikamız Genel Merkezi'nde 2 günlük temsilci eğitimi gerçekleştirildi.

Son dönemde yeni seçilen temsilcilerimizin katıldığı eğitimin açılış ve kapanış konuşması Örgütlenme Genel Sekreterimiz Celalettin Aykanat tarafından yapıldı. Eğitimde "Temsilcinin görev ve yetkileri, sendikal anlayışlar ve ilkelerimiz, kıdem tazminatı ve bordro hesaplaması, medya, demokrasi ve internet, örgütlenme, işyeri komiteleri ve hukuk" konuları işlendi.

İşyeri üye eğitimleri devam ediyor

Sendikamızın işyerlerine yönelik yürüttüğü üye eğitimleri şube ve işyerlerinden gelen talepler doğrultusunda devam ediyor.

Bursa şubemize bağlı SCM işyerindeki toplam 56 arkadaşımıza yönelik ilk eğitim çalışması 10 Nisan Cumartesi günü Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Tesislerindeki Süleyman Üstün anfisinde gerçekleştirildi.

İç örgütlenme ve üyelerimiz arasındaki kaynaşmayı artırmak amacıyla söz konusu tesislere gelen üyelerimize bir saatlik genel bir bilgilendirme toplantısıyla kısa süreli de olsa bir eğitim verildi. 11 Nisan günü de Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu SCM işçilerine sendikamızdaki son gelişmelere ilişkin kısa bir bilgi verdi.

Yine aynı işyerine yönelik olarak, gelen talep üzerine

Bursa Şubemizde 15 Mayıs Cumartesi günü temel sendikal dersleri içeren dört saatlik bir eğitim verildi. Bu eğitime de SCM işyerinde çalışan toplam 40 üyemiz katıldı.

Bu eğitimin kapanışında katılımcılara seslenen Şube Başkanı Ayhan Ekinci bir tatil gününü böylesine bir sendikal faaliyete ayırdıkları için herkese teşekkür etti. Mücadelede daha ileriye gitmek, birlik ve beraberliği güçlendirmek için bu tip eğitim ve toplantılara katılmanın gerektiğini belirten Ayhan Ekinci SCM işyerinde iç örgütlülüğün her geçen gün daha da pekiştiğini, bunun için de başta temsilciler olmak üzere herkesin üzerine düşeni fazlasıyla yaptığını belirtti.

1 No'lu Şubemize bağlı Mert Akışkan işyerindeki temsilci arkadaşlarımızın şubeye ilettikleri talep üzerine, 16 Nisan Cuma günü şube binasında gerçekleştirilen eğitim toplantısına 50 üyemiz katıldı.

Türkiye'deki güncel gelişmelerin yanı sıra sendikal bilgi ve değerlendirmelerin de yapıldığı eğitimin açılışında Şube Başkanı Kemal Coşkun ile Şube Sekreteri Yaşar Cihan da hazır bulundular.

Kocaeli Şubemize bağlı Anadolu Döküm işyerinde de yine temsilciler ve şubemizden

gelen talep üzerine 20 Mayıs Perşembe günü işyeri eğitim salonunda yapılan eğitime 32 kişi katıldı.

Sendikamızın kısa bir geçmişi, anlayışı ve örgütsel işleyişiyle, ülkemizdeki son gelişmelerin aktarıldığı eğitimin kapanışında Şube Başkanı Hami Baltacı temsilci ve katılımcılara teşekkür ettikten sonra bugüne kadar ihmal edilen böylesi toplantı ve eğitimlere bundan böyle daha fazla önem vermeleri gerektiğini hatırlattı ve başarılar diledi.

Kadın Eğitimleri 2010

2007 yılında yapılan Olağan Genel Kurul'da "Kadın İşçiler Komisyonu" kurulmasına dair karar çerçevesinde şubelerde gerçekleştirilen eğitimler sonucunda bir çok işyerinden komisyon üyelerinin seçimleri yapıldı.

Alman Sendikalar Birliği (DGB) ile yürütülen ortak proje çerçevesinde yapılan toplantılarda İş Yasası ve mevzuatta yer alan işçi kadınların haklarına ilişkin Av. Olcay Yanar tarafından bir saat-

lik eğitim verildi. Ardından kadın komisyonu kurulmasına dair karar, bu komisyonun görevleri ve neler yapılabileceği konularında sunum yapıldı. Tartışmalardan sonra kadın üyelerin katılımı ile hem kadın komisyonu hem de yasal düzenlemeler üzerine tartışmalar gerçekleştirilmiş ve yapılan seçimlerle Kadın Komisyonu için asıl ve yedek üyeler belirlenmiştir. Şubelerde yapılan eğitimlere toplam 96 kadın üyemiz katılmıştır.

9 Mayıs 2010 tarihinde Genel merkez binamızda İstanbul 1 ve 2 Nolu Şubelerden katılan kadın üyelerle eğitim gerçekleştirildi.

İstanbul 1 Nolu Şube'den Penta işyerinden Birnur Arslan ve Melike Çolak ko-

misyonu seçilirken, Tuba Bekçi ise yedek üye olarak seçildi.

İstanbul 2 Nolu Şube'den Gülten Taştan ve Safiye Çözer asıl, Nezahat Yazlaç ise yedek olarak seçildi.

13 Haziran 2010 tarihinde Gebze Şube binasında, Kocaeli Şube ve Gebze Şubeden katılan kadın üyelerle eğitim gerçekleştirildi.

Gebze Şube'den Legrand işyerinden Selma Taşköprü ve Sercan Binetoğlu, yeni örgütlendiğimiz Procast işyerinden ise Songül Bilmez ve Bağdagül Tural seçildi.

Kocaeli Şube'den Cem Bialletti işyerinden katılan kadın üyeler seçimi işyerinde yapma kararı almışlardır.

23 Mayıs 2010 tarihinde İzmir Şube'de kadın üyelerle eğitim gerçekleştirildi. Toplantı sonunda üyelerimiz komisyon üyelerinin işyerlerinde yapılacak seçimle belirlenmesini kararlaştırdılar.

6 Haziran 2010 tarihinde Trakya Şube'de yapılan eğitim sonunda, SİO işyerinde Seval Kurt ve Gülbiye Yamaner, Arıyıldız işyerinden ise Özlem Dülger ve Handan Azgülen seçildi.

Söz Temsilcilerde

Ülke ve dünya gündeminde yaşanan gelişmelere, yaklaşan MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri öncesinde sendikamızın faaliyet ve politikalarına yön vermek için yurdun dört bir tarafından gelen temsilcilerimiz, 19.06.2010 tarihinde Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesislerinde toplandı.

Örgütlenme Genel Sekreterimiz Özkan Atar tarafından yönetilen Kurulumuz, gündemdeki konuları değerlendirdi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu'nun açış konuşmasının ardından temsilciler söz aldı.

Genel Temsilciler Kurulumuzda; temsilcilerimiz yanı sıra halen örgütlenme çalışması yürüttüğümüz işyerlerinden mücadeleye öncülük eden üyelerimiz de konuşular.

Toplantının sonucunda, Genel Temsilciler Kurulu hazırlık komitesi adına sonuç bildirgesi, Prysmian temsilcimiz Gökhan Aydın tarafından okundu. Yapılan oylama sonucunda, tüm kararlar oybirliği ile alındı.

Konuşmacılar:

Hüseyin Yıldırım (Trakya Sanayi)
Rıfat Codura (Paksan Makina)
Hakan Küçük (Cem Bialetti)
Kahraman Aynacı (Bekaert)
Hüseyin Kurt (Asil Çelik)
Mahir Alemdağ (Sağlık Bakanlığı/Trabzon 11 Nolu Donatım)
Ümit Aslaner (Delphi)
Erdoğan Özdemir (Ejot Tezmacı)
Adem Ünal (Erciyas Çelik)
Evren Aktürk (FTB Fastener)
Salim İşçi (Bursa Şube Sosyal İşler Sek.)

Cavit Meydan (Gebze Şube Eğitim Sekreteri)
Şinasi Atıcı (ZF Lemförder)
Oktay Yurtyapan (Hapalki)
Ali Gündüz (Yücel Boru)
Saim Taşkın (Eskişehir Şube Disiplin Kurulu)
Engin Kulu (Kroman Çelik)
Hakan Akyol (AD Demirel)
İlker Tetik (Ejot Tezmacı)
Abdullah Pekçakar (Polkima)
Murat Buzdere (Akkardan)

Aydın Belet (Totomak)
Selçuk Balcı (Dostel Makina)
Zülfükar Sarıyar (Remas)
Hüsnü Atasoy (ABB Elektrik/Ümraniye)
Murat Yılmaz (ABB Elektrik/Ümraniye)
Telat Çelik (Kocaeli Şube Sekreteri)
Ali Ergin (Asil Çelik)
Mustafa Tozkoparan (Sarkuysan)
Yücel BATER (Elkim Metal)
Ali Rıza Şişman (Mahle Mopisan/Konya)
Mehmet Bozdağ (Mahle Mopisan/İzmir)
Erdoğan Aktaş (Termo Makine)

Genel Temsilciler Kurulu

“Sendikal örgütlülüğümüz, gücümüz ve güvencemizdir.”

Açılıшта, Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi, gazeteci-yazar Engin Ünal; “Anayasa değişikliği, 2821 ve 2822 sayılı Sendikalar Yasası ile Grev, Lokavt ve Toplu İş Sözleşmesi Yasası'nda yapılacak değişiklikler”, Maltepe Üniversitesi öğretim üyesi, gazeteci-yazar Atilla Özsever; “sosyal güvenlik yasaları”, Sendikamız eski yöneticilerinden, Netaş Grevi örgütleyicisi gazeteci-yazar Nazım Alpman; “sendikal örgütlerde demokratik işleyiş” başlıklarında birer sunum gerçekleştirdiler. Sunumlar temsilcilerimiz tarafından ilgiyle izlendi.

Temsilciler Kurulu Sonuç Bildirgesi

Genel Temsilciler Kurulumuz, işçi sınıfının gücünü göstereceği yeni 15-16 Haziranlara olan ihtiyacın altını çizmekte, bundan 40 yıl önce örgütlülüğüne karşı girişilen büyük saldırıyı püskürten işçi sınıfını ve onun büyük direnişini selamlamaktadır.

Genel Temsilciler Kurulumuz, Bursa'da 18. ayını dolduran Asemat grevindeki grevci kardeşlerimizi, sendikamıza üye oldukları için işten atılan ve fabrikalarının önünde 40 gündür direnen Samka işçilerini, 8 aydır direnen Nema işçilerini selamlar.

Genel Temsilciler Kurulumuzu sürdürdüğümüz sırada, Güneydoğu'da yaşanan çatışmalarda 10 askerimizin hayatını kaybettiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Ülkemizde yıllarca süren bu sorun son aylarda daha da derinleşmiştir. Hükümetin Ortadoğu'da ABD güdümünde daha etkin rol oynamaya çalışmasının ülkemizi çok daha kırılgan hale getirdiği bir kez daha görülmüştür. Bugün sorunun çözümü için emperyalizmden bağımsızlık, barış ve kardeşlik, akan kanın durması için en temel ihtiyacımızdır.

2008 yılının son çeyreğinde başlayıp etkisini sürdüren krizin ağır faturası ne yazık ki yine işçi sınıfına çıkarılmıştır. Kriz gerekçesiyle işten atılan yüzbinlerce işçi ve sayıları milyonları bulan işsizler, birçok işyerinde yaşanan ücret indirimleri, esnek çalışma dayatmaları bu faturanın bir kısmı olmuştur. Diğer kısmında ise hükümet, çıkarılan yasalarla, teşviklerle, kimi muafiyetlerle sermayeye sürekli kaynak aktarmıştır.

İçinden geçtiğimiz günlerde kimi önemli sektörlerde işler yoğunlaşmış, ancak istihdam artışı yaşanmamıştır. Şu anda sanayinin genelinde daha fazla iş daha az işçi ile yapılmaktadır. İşten çıkarılan işçilere ek olarak halen çalışmakta olan işçiler de, bu yönüyle bir başka bedel ödemektedir.

Kriz gerekçesiyle işçileri sindirmeye ve yeni hak kayıplarına yönelik her türlü politikaya karşı örgütlü gücümüzün ve sendikal örgütlülüğümüzün tek güvencemiz olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz.

1 Mayıs 2010 uzun yıllardır verilen mücadele sonucunda geleneğine uygun bir biçimde kutlanmıştır. İşçi sınıfımız, krizin yarattığı koşullara karşı son yılların en kitlesel gösterisini Taksim'de gerçekleştirmiştir. Ne var ki bu kitlesellik ve dayanışma 26 Mayıs genel eylemine taşınmamıştır. Genel Temsilciler Kurulumuz, hepimiz için umut olan Tekel direnişi ve direnişin sonrasında işçi sınıfının birliğinin ve dayanışmasının güçlendirilmesi için daha kararlı bir mücadele yürütülmesi ihtiyacının altını çizmektedir.

Genel Temsilciler Kurulumuz, Türkiye'nin dört bir yanında sendikamızda örgütlenme çalışmalarını yürüten, işverenlerin tüm yıldırma politikalarına

karşı bu uzun soluklu maratona toplu iş sözleşme hakkı ile taçlandırmaya çalışan Sinter, Daiyang, Mahle Mopisan Konya ve İzmir, Procast, Sanel, Termo Makine ve gizli den gizliye örgütlenme mücadelesi veren işyerlerindeki işçi kardeşlerimizin mücadelesinin başarıyla sonuçlanmasına yönelik umudunu paylaşır.

Halen örgütlü olduğumuz Sağlık Bakanlığı'na bağlı işyerlerimiz de özelleştirme sürecinde tasfiye edilmek istenmektedir. Genel Temsilciler Kurulumuz, gerek işyerlerimizin korunması gerekse üyelerimizin çıkarlarının korunmasına yönelik gereken mücadelenin verileceğini ifade eder.

Aynı koşullar altında grup toplu iş sözleşmesi dönemine girmektedir. İşveren sendikası MESS ile 2010-2012 dönemini kapsayacak Grup Toplu İş Sözleşmesi'nde işverenlerin kazanılmış haklarımıza karşı saldırıları ile yüz yüze kalabileceğimiz aşikardır.

Kriz dönemi ağır bedel ödeyen biz metal işçileri, Grup Toplu İş Sözleşmesinde yeni bedeller ödemeyeceğimizi, kazanılmış haklarımızın elimizden alınmasına yönelik her türlü girişime karşı örgütlü gücümüzle karşı duracağımızı ve hak ettiğimiz bir sözleşmenin gerçekleşmesi için mücadele kararlılığı içinde olduğumuzu kamuoyuna ilan ediyoruz.

Hükümetin Anayasa başta olmak üzere kimi yasalarda yapmaya çalıştığı düzenlemeleri dikkatle takip ediyoruz. Halen referanduma konu olan anayasa değişikliği biz işçilerin beklentilerini karşılamamaktadır. Grev yasalarını ortadan kaldırmayan, toplu sözleşme düzenini özgürleştirmeyen, sendikalaşma hakkını güvence altına almayan hiçbir değişiklik biz işçiler açısından olumlu olarak nitelendirilemez.

Bunun yanında Hükümetin emekçi düşmanı politikaları da sürmektedir. 657 sayılı yasa da yapılmak istenen değişiklik kamu emekçilerinin başta işgüvencesi olmak üzere birçok hakkını ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Hükümetin Ulusal İstihdam Stratejisi adı altında hazırladığı ve sermayenin taleplerini karşılamaya dönük düzenlemeler de bu saldırının bir parçasını oluşturmaktadır. Bu düzenlemeler, kıdem tazminatı hakkımızı ortadan kaldırmak da dahil olmak üzere, kuzursuzlaştırma, esneklik ve kiralık işçilik gibi çalışma ve yaşam koşullarımıza yönelik büyük bir tehdit içermektedir.

Tüm bu saldırı yasalarına karşısında işçi sınıfının bir bütün olarak yürüteceği mücadelenin önemi büyüktür. Genel Temsilciler Kurulumuz, en temel haklarımıza karşı siyasi iktidarların atacağı her olumsuz adıma karşı mücadele kararlılığımızı ifade etmektedir.

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!
Yaşasın Birleşik Metal-İş!
Yaşasın DİSK!

Genişletilmiş Başkanlar Kurulu

Gönen'de toplanan Genel Temsilciler Kurulumuzun bir gün sonrası, 20 Haziran 2010 tarihinde Genişletilmiş Başkanlar Kurulumuz toplandı.

Başkanlar Kurulu'nun gündeminde; yaşanan MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi, sendikamızın yürüttüğü örgütlenme faaliyetleri ve eğitimler değerlendirildi.

Toplantı öncesi Genel Sekreter Yardımcısı ve Toplu İş Sözleşmesi Uzmanı Mehmet Beşeli, toplu iş sözleşmesi hazırlıkları hakkında kurulu bilgilendirdi. Toplantıda söz alan yöneticilerimiz, yürütülen faaliyetler ve çözüm önerilerini belirttiler.

Basın Açıklamalarımızdan

Gazze'de yaşananlar insanlık suçudur

Ambargo uygulanan Gazze'ye insani yardım amaçlı 6 gemilik filo mensup "Mavi Marmara" adlı Türk gemisine yapılan ve çok sayıda insanın ölümü ve yaralanmasıyla sonuçlanan saldırıyı şiddetle kınıyoruz.

İnsanlıktan nasibini almamış İsrail'in, insani yardım gemisi taşıyan gemiye böyle vahşice saldırması geçmiş sabıkalarına bakınca hiç de şaşırtıcı olmamıştır. Şaşırtıcı olan dünya ülkelerinin bu kadar duyarlı hale gelmesidir. Ortadoğu'yu emperyalist emellerine ulaşmak adına kan gölüne çeviren ABD politikalarının sonucunda gerçekleşen bu Devlet terörü ve katliam, tüm dünya emekçilerinin ve halklarının ortak karşı duruşu olmadan sona ermeyecektir.

ABD ve İsrail'in bölgedeki amaçları doğrultusunda uyguladığı politikalara, Türkiye'deki siyasi iktidarın, "Tavşana kaç tazıya tut" tarzı popülist yaklaşımlarının da hiçbir yararı olmadığını görmekteyiz.

Hem ABD'nin bölgedeki siyasetinin bir parçası olup hem de Filistin'den yanaymış gibi gözükmeye çalışmanın artık kimseye bir yararı yoktur. Bu nedenle bunca insanın ölümü ve yaralanmasıyla sonuçlanan ve hiç de sürpriz olmayan bu elim saldırının ardından yapılan göstermelik tehdit ve başsağlığı mesajları timsah gözyaşları olmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir.

Birleşik Metal-İş Sendikası olarak, İsrail Devleti'nin bu insanlık ve hukuk dışı saldırısını bir kez daha şiddetle kınıyor, ölenlere rahmet, yakınlarına başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyoruz.

1 Mayıs'ta Taksim!

2010 yılı 1 Mayıs'ı sadece Türkiye emek hareketi açısından değil, bütün toplumsal kesimler açısından önemli bir dönemecin başlangıcı olmuştur. Bu önemli dönemecin en önemli adımı, Taksim Alanı'nın 32 yıl sonra kutlamalara açılması olmuştur.

İstanbul Taksim Alanı kutlamalarında ise 32 yılın en büyük kavuşması, en sevinçli kucaklaşması gerçekleştirilmiş, on yılların hasreti giderilmiştir. Gerginliklerden bıkan halkımıza da moral kaynağı olan bu kutlama ile emeğin birlikteliğinin gücü gösterilmiştir.

İşçi ve kamu çalışanları konfederasyonlarının ortak kutlama kararı aldığı bu yıl, Sendikamız Birleşik Metal-İş, yoğun ve coşkulu bir katılımı, şube ve işyeri pankartlarıyla, 1 Mayıs kortejinde yer aldı..

Coşkulu yürüyüşün ardından, 32 yıl sonra Taksim Meydanı'na girerken yaşanan duygu, haklı bir mücadeleyle elde edilen kazanımın gururuydu..

Meydanda ise, Timur Selçuk, Ruhi Su ve Sanatçılar Korosu'nun söylediği 1 Mayıs Marşına eşlik ederken, tüm kitle, "Birlik, Mücadele, Dayanışma" ruhunu derinden yaşıyordu.

Bundan sonra yapılması gereken, vicdanların rahatlaması için Taksim'de 33 yıl önce o acı olayları yaşatanların ortaya çıkarılması ve adalete teslim edilmesidir.

Ankara'da 1 Mayıs coşkusu

Mersin'de 1 Mayıs yürüyüşü

Basından

1 Mayıs özlemi ve önemi

Nazım Alpman, Birgün / 29 Nisan 2010

Cumartesi günü, 32 yıl sonra Taksim'de 1 Mayıs İşçi Bayramı kutlaması yapılacak.

Taksim son kez 1 Mayıs 1978'de işçilere verilmişti. Bir sonraki yıl artık Türkiye 12 Eylül'ü "olgunlaştırma" sürecinde epeyce yol almıştı. Ülkenin bazı kentlerinde sıkıyönetim ilan edilmişti. İstanbul'a da 1. Ordu Komutanı Org. Necdet Üruğ damgasını vurmuştu.

1 Mayıs 1979 günü sokağa çıkma yasağı ilan etti!

Zaten 12 Eylül'ün de vakti tamamdı, bir yıl sonra geldiler, herkesin işini bitirdiler!

Gençler için yukarıdaki "olgunlaştırma" vurgusunun açıklanması gerekiyor. 1980'de 2. Ordu Komutanı olan Org. Bedrettin Demirel, yıllar sonra Milliyet'teki bir Pazar söyleşisinde Yener Süsoy'a "aslında 12 Eylül'ü bir yıl önce yapacaktık" demişti:

-Ama olgunlaşmasını bekledik!

Bekledikleri "olgunlaşma" yılı içinde Nihat Erim, Gün Sazak ve Kemal Türkler'i öldürttüler!

DİSK VE 1 MAYIS

Türkiye'nin yakın tarihinde önemli bir köşe noktası oluşturan 1 Mayıs 1977, işçi sınıfının en güçlü olduğu dönemleri de simgeler. Türkiye'de grevli toplu sözleşmelerin başladığı yıl olan 1963 ile 1990 arasındaki dönemi kapsayan bir araştırmada işçi ücretlerinin satın alma değeri açısından (gerçek ücret) en yükseğe çıktığı yıl 1977 olmuştur.

O yıllarda fabrikalara giren işçilere "kaç lira saat ücreti verdiler?" diye sorulmazdı:

-Fabrika'da DİSK var mı? denilirdi...

Eğen işyerinde DİSK'e bağlı bir sendika var ise ücretler nasıl olsa bir toplu sözleşmede yaşanılır seviyeye çıkacaktı!

Neden?

Onun cevabını da Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın işçi sınıfına yazdığı güzelleme veriyordu:

"DİSK'in sesi bu!

He hey de hey,

susmaz kimse!

Grev mi yaptık,

He hey de hey hey,

dönmez kimse!"

DİSK işçi sınıfı için doğrudan "kölelikten kurtuluş" anlamına geliyordu.

O yüzden 1477 kişilik dev bir dava açtılar 12 Eylül'de... Ve tam 50 yöneticisi için de idam istediler!

DİSK işçi sınıfının kökleriyle ve uluslararası sınıf mücadelesiyle bağlarını kurdu, geliştirdi, uyguladı, yaşattı!

1 Mayıs işte böylesi bir çabanın sonucu olarak ortaya çıktı.

BAHAR VE İŞÇİ BAYRAMI

DİSK ilk olarak 1976'da 1 Mayıs'ı Taksim'de yığinsal bir törenle kutladı. Ondan önceki yasal 1 Mayıs, 1925'te kutlanmıştı. Sonra Takrir-i Sükûn Kanunu (suskunluk-sessizlik) ile on yıllar yasaklar altında geçti.

DİSK 1976'da 1 Mayıs İşçi Bayramı'dır deyince Türkiye'nin yalan makineleri cehalet çarklarına asıldı, halkın gözlerindeki perde kalkmasın diye:

-1 Mayıs işçilerin değil sadece komünistlerin bayramıdır!

Şaka gibi gelecek ama bu koro içinde TÜRK-İŞ yönetimi de vardı. TÜRK-İŞ, 1977'de 1 Mayıs'a şöyle bakıyordu:

"1 Mayıs'ın amacı sosyalizmi geliştirmektir. Bu durum Anayasamızın reddettiği bir doktrindir!"

Bu bildirileri yayınlayan TÜRK-İŞ yönetimi, 30 Nisan günü koşarak Esenboğa Havaalanı'na giderler, uçaklara atladıkları gibi soluğu Moskova, Berlin, Paris, Londra gibi büyük merkezlerdeki 1 Mayıs İşçi Bayramı kutlamalarına katılırlardı.

Basın da evlere şenlikli... Mesela mesleki yeteneği ve bilgisi tartışılmaz olan Güneri Civaoglu, 29 Nisan 1977 tarihli Tercüman'daki köşesinde şöyle yazıyordu:

"DİSK'in önderliğindeki sol kuruluşlar 'İşçi Bayramı' olarak ilan ettikleri..."

Oysa 1 Mayıs'ı DİSK değil, 1889 yılı temmuz ayında Paris'te toplanan II. Enternasyonal Amerikan işçi sınıfının 1886'daki 8 saatlik işgünü direnişini ölümsüzleştirmek için İşçi Bayramı ilan etmişti.

O GÜNLER GEÇTİ

Neyse ki o günler geçti, geldik bugünlere...

TÜRK-İŞ 1 Mayıs için İstanbul Valiliği'ne başvuruyu yapan işçi örgütü haline geldi. Artık entelektüel gazeteciler de 1 Mayıs için dünyadaki tarihinden farklı bilgiler vermiyorlar.

1 Mayıs 1977'den günümüze aradan geçen 32 yılda hiç kimse eskisi gibi değil. Sendikalar da eski güçlü yapılarından uzaklaştırıldılar. Sendikacı işçi sayısı düştü.

Bu koşullarda, 1 Mayıs'ı özlemiyle birlikte önemi daha da arttı.

Çünkü işçi sınıfı gücü oranında yaşama ağırlığını koyabilir. O yıllarda DİSK Başkanı Kemal Türkler'in ile sonraki Başkan Abdullah Baştürk'ün siyasi parti liderlerinden öte ağırlıkları, saygınlıkları vardı.

1 Mayıs 2010 ile birlikte işçi sınıfı ve tüm emekçiler eski günlerine doğru sahici bir adım atıyorlar. Akıllarda ve kalplerde "güzel günler" var. Bütün duyguların özeti sadece bir satıra sığabiliyor:

-1 Mayıs özlemi ve önemi!

15-16 Haziran Direnişinin 40. Yılı Etkinliklerle Kutlandı

Tam 40 yıl önce... 1970 yılında 274 ve 275 sayılı Yasalarda işçilerin sendika seçme ve sendika değiştirme hakkını engelleyen yasal düzenlemeler yapıldı. Amaç yükselmekte olan işçi sınıfı hareketini ve özellikle de bu hareketin öncülüğünü yapan DİSK'i engellemekti.

İşçiler sendikalarına ve haklarına sahip çıkmak için 15-16 Haziran'da başta İstanbul olmak üzere Ankara, Adana, Bursa ve İzmir'de direnişe başladılar. Sonuçta sermayenin Meclis'ten çıkarmaya çalıştığı yasayı işçi sınıfı sokakta yürüttüğü mücadeleyle geri aldırdı.

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi; işçi sınıfına hakların ve özgürlüklerin mücadele vermeden kazanılamayacağını, korunamayacağını göstermiştir.

Konfederasyonumuz DİSK, 15-16 Haziran'da ülke genelinde ve 16 Haziran günü Kartal Meydanı'nda bir şölen düzenledi. "İşçiler Konuşuyor" isimli şölende; kriz bahane edilerek veya sendikal faaliyetlerinden dolayı,

yasal haklarını kullandıkları için iş-ten atılan, sendikaları kapatılan, sendikal faaliyetleri durdurulan, işyerleri önünde direnen, mahkeme kapılarında iş davalarının sonuçlanmasını bekleyen emekçiler mikrofondaydı.

Anayasal haklarını kullanarak sendikamızda örgütlendikleri için yaklaşık 1,5 yıldır mücadele eden Sinter Metal ve son dönemde örgütlendiğimiz ve halen direnişte olan Procast ve Samka Metal işçilerinin temsilcileri de kitleye hitap etti. Kitlesele katılımları ve sloganlarıyla şölene; Samka Metal işçileri ayrı bir renk kattı.

15-16 Haziran direnişinin 40. yılını kutladıklarını ifade eden DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi; O zamanki gibi sermayenin saldırılarının bugün de çok yoğun bir şekilde sürdüğünü ifade etti. Süleyman Çelebi, hala örgütlenme önünde engeller olduğunu, barajların kaldırılmadığını dile getirdi.

Siyasi partilerin de destek verdiği şölende; Bandista müzik grubu ile Onur Akın'da konser verdi.

Basından

Aziz Çelik, Birgün / 25 Mart 2010

Hükümet bütün uyarılara rağmen, kendisi ve destekçileri dışında neredeyse herkesin karşı çıkmasına karşın aktif ve geniş katılıma, tartışmaya ve mutabakata dayalı köklü Anayasa değişikliğine, demokratik bir Anayasa yapılmasına yanaşmıyor. Tersine otoriter yöntemlerde ve faydacı bir anlayışla Anayasa değişikliğinde ısrar ediyor.

Anayasa değişikliği paketi kapsamı, içeriği ve hazırlanma yöntemi bakımından sorunludur; demokratikleşmeye değil toplumsal gerginliğin ve kutuplaşmanın artmasına hizmet edecektir. Türkiye'nin demokratik yeni bir Anayasa'ya ihtiyaç duyduğu tartışma götürmez. 12 Eylül askeri darbesinin ürünü 1982 Anayasası'nın bütünüyle değiştirilerek eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik ve sosyal bir anayasa yapılması şarttır. Ancak böylesi yeni bir anayasa, tüm siyasi partilerin ve toplumsal örgütlerin aktif olarak katılacağı, en geniş mutabakatı hedefleyen demokratik bir süreçle oluşturulabilir. Oysa iktidarın dayatmacı ve rövanşist tutumu yeni bir Anayasa yapılması için gerekli iklimi ve önkoşulları ortadan kaldırıyor.

Anayasa değişikliği paketi zamanlaması, eklektik yapısı, içerdiği otoriter ve anti demokratik düzenlemeleri ile baştan aşağı faydacılık kokuyor. Ancak paketin bu faydacı yapısını örtmek için içine çok sayıda makyaj unsur eklenmiş durumda.

Bu makyajlardan biri de kamu görevlisine tanınan sözde toplu sözleşme hakkıdır. Grevsiz toplu sözleşme hakkı bahsetmişler! Tıpkı ıslatmayan su, yakmayan ateş gibi. Grevsiz toplu sözleşme hakkı yer alıyor taslakta. Maksat kamu çalışanının aklını çelmek olsa gerek. Anayasanın 53. Maddesine bir Uzlaştırma Kurulu koymuşlar. Masada sendikaların talebini hükümet kabul etmezse doğru Uzlaştırma Kuruluna! Uzlaştırma Kurulu kararı kesin. Bu da toplu sözleşme hakkıymış!

Anayasa gibi temel bir konuda uzlaşma aramayan, mutabakat aramayan hükümet kamu görevlisinin grev hakkını gasp edip "tek yol uzlaştırma kurulu" diyor. Anayasada uzlaşma ama toplu sözleşmede uzlaşma mecburi.

Anayasa paketi Venedik kriterlerine dayalıymış. İşte bir AKP klasiği daha! İşine gelen Avrupa kriterini al, işine gelmeyeni elinin tersiyle it. Çalışma Bakanı bir kaç gün önce sendikal yasalarda yapılacak değişiklikler için "biz

Anayasada uzlaşma! Toplusözleşmede uzlaş!

ILO kriterlerinden yanayız ama taraflar kendi aralarında uzlaşmıyor. Aralarında uzlaşsalar biz hükümet olarak ILO normlarında yasalar için hazırız" mealinde laflar etmiş. Peki, bu ne perhiz bu ne lahana turşusu. Sendikal yasalarda ILO kriterleri açısından zorunlu olan değişiklikleri yapmayıp, taraflar uzlaşsın diyerek topu taca atanlar, sıra Anayasaya gelince uzlaşmayı hatırlamıyor.

Mesele aslında şu: İktidar partisi doğrudan ucu kendisine dokunmadıkça hiç bir anti-demokratik kuraldan ve yasadan rahatsız değil. Ama kendi iktidar alanını daraltan, onu sınırlayan her uygulamadan ve kuraldan fevkalade rahatsız. Örneğin Danıştay'dan rahatsızlar. Çünkü idarenin her türlü eylem ve işleminin yargı denetimine tabi olmasını istemiyor. Ah o Danıştay değil mi Tekel işçilerini haklı çıkaran, özelleştirmelere taş koyan! O Danıştay değil mi nice ballı ihaleleri iptal eden! Bu yüzden "yargı reformu" ile yargının idareyi denetlemesi engellenmeli. Meslek odalarından rahatsızlar. Çünkü odalar hükümet uygulamalarını dava ediyor, taş koyuyor ve bir kısım medya ve yazardan rahatsızlar... Ücretsiz ulaşım hakkı isteyenlerden rahatsızlar. Listeyi uzatmak mümkün...

Ama artık YÖK'ten rahatsız değiller. Milli iradede dem vururlar ama üniversite çalışanlarının kendi rektörlerini seçmelerine tahammül edemezler. Üniversite iradesinin ürünü olarak seçilenleri atamazlar. 12 Eylül kalıntısı antidemokratik yapıyı değiştirmezler. Siyasi partileri tek adam sultasına sokan Siyasi Partiler Kanunu ile bir dertleri olmaz. İşçinin sendikasını özgürce seçmesiyle ilgilenmezler. Milli irade derler ama azınlık oyu ile millet adına Anayasa değiştirmeye kalkışsalar. Seçim barajlarıyla bir dertleri yoktur. Listeyi uzatmak mümkün...

Demokratik bir Anayasa ve demokratik bir seçim yasası olsaydı ancak koalisyon ortağı olabilecek olanlar şimdi mutlak bir hakimiyete sahip. Muktedirler ve bunu pekiştirmeye çalışıyorlar. 1982 Anayasasından kurtulmak lazım Bu şart. Ama bu Anayasayı var eden onca kurum ve uygulama yerli yerinde dururken sadece iki yargı kurumunun burnunu sürtmek için yapılacak anayasa değişikliğine destek vermek başkalarının kestanelerini ateşten almaktır.

Evet, 12 Eylül Anayasa'sı çöpe atılsın istiyoruz ama bir şeytanın kucağından inip diğeri ne oturmak da akıl işi değil.

26 Mayıs'ta meydanlardaydık

26 Mayıs 2010 tarihinde, Sendikamız ve DİSK'e bağlı sendikalar, örgütlü oldukları işyerlerinde ülke çapında iş bırakılarak kitlesel gösteriler yaptılar.

Eylem merkezleri İstanbul'da Şişli, Okmeydanı, Anbarlar, Kartal ve Kadıköy olurken, İstanbul dışında da dayanışma eylemleri ses getirdi.

Bursa

Eskişehir

İzmir

26 Mayıs'taki ülke genelinde iş bırakma eylemine katılan Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi'nin taşeronunda çalışan ve Dev Sağlık-İş'te örgütlü 4 işçi işten çıkarıldı.

Bu sebeple Konfederasyonumuz DİSK, 28 Mayıs'ta hastane önünde işten atılmaları protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasına Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreterimiz Celalettin Aykanat da katıldılar.

Basından

1 Mayıs 2010

Ahmet Tuglar, Birgün / 04 Mayıs 2010

Bazı günler böyledir. Böyle geçer. İyi. Bir iyilik duygusu ile, herkese yayılan bir iyilik duygusuyla geçer. Tarihe böyle geçer.

Gurur, umut, sevinç, inanç, hasret, pişmanlık iç içe geçer.

İç içe geçer belki nostalji ile beklentide. Gelecek beklentisi.

Bazı günler böyle geçer.

İşçiler geçer caddelerden. Gençler geçer. Yaşlılar geçer.

Onlardaki duygu yol kenarlarındakilere geçer.

Bir ehemmiyet hissi.

Hayata ehemmiyet, dünyaya ehemmiyet, ülkeye ehemmiyet, kendine ehemmiyet.

Ehemmiyet veren bakışlarıyla geçerler.

Gülümseyişlerde ehemmiyet. El ele tutuşmalarda, yan yana yürüyüşlerde ehemmiyet.

Bir ehemmiyet veriş.

Bazı yürüyüşler böyle mühimdir.

Bazı kazanımlar böyle mühim.

Herkes ne kadar mühim olduğunu hisseder. Tek tek ve bir arada.

Bazı günler mühim geçer.

Cumartesi, 1 Mayıs.

İstanbul. Taksim.

Çok mühimdi Türkiye için.

Türkiye işçi sınıfı için.

Türkiye demokrasi güçleri için.

Gözü kulağı Taksim'deydi Türkiye'nin. Ve sonra işte biz geçtik Türkiye'nin önünden.

Yerimize geçtik Taksim'deki.

Kendi yerimize geçtik.

Yerimiz burasıydı.

Herkesin yüzünden okunan buydu.

Ne kadar yerimizde olduğumuz.

Yaşlılar gençlere daha önce nerede olduklarını anlatıyordu.

Daha önceki yerlerini.

Ve elbette 1977'deki.

Bırakmak zorunda kaldıkları yerlerini.

Şimdi yerlerini hatırlıyordu eskiler.

Ve yer veriyorlardı gençlere.

Meydanda ve anılarında.

Herkes yerini gözden geçiriyordu.

Bu ülkedeki.

Bu hayattaki.

İşte yine kendi yerine geçiyordu herkes.

Korku geçti.

Kaygı geçti o zaman.

Herkes yerine geçince.

Kendi yerine.

Bu mühim yerimizde, kendi yerimizde şimdi kararlılıkla devam.

Burada.

Buradan.

Böyle geçti işte 1 Mayıs 2010.

Tarihe geçti.

İyi geçti.

Güvencesizlik

ve İşçi Recep

**“Karayılan
Karayılan olmazdan önce
Antep köylüklerinde ırgattı,
Belki rahatsızdı, belki rahattı,
bunu düşünmeye vakit bırakmıyordular,
yaşıyordu bir tarla sıçanı gibi
ve korkaktı bir tarla sıçanı kadar.
Yiğitlik atla, silahla olur,
Onun atı, silahı, toprağı yoktu”.**

Nazım Hikmet

Tanık kürsüsünde sıkıntısı her halinden anlaşılın, şişman adam, işçinin ücreti sorulduğunda asgari ücretti diye yanıtladı. Davacı vekilinin kendisinin ücretini sordurması üzerine, kendisinin de asgari ücret aldığını söyledi. Ne iş yaptığı sorusuna ise; “... müdürüyüm” diye yanıt verdi. Müdür nasıl oluyor da asgari ücretle çalışıyor sorusunu ise geçiştirdi.

Güvencesizlik, çift bordro uygulanan bir işyerinde müdür olarak çalışmasına karşın, sırf çift bordro uygulaması ortaya çıkmasını diye mahkemede, kendisi dahil herkesin asgari ücretle çalıştığını söylemek zorunda kalmaktır.

Mahkeme salonuna çağrıldığında etrafına şöyle bir baktı, mübaşirin gösterdiği tanık bölümüne ellerini nereye götüreceğini bilemeden geçip durdu. Hakim ne iş yaptığını, davacı işçiyi tanıyıp tanımadığını, işçinin neden işten çıkartıldığı konusundaki bilgilerinin neler olduğunu sordu.

Hakimin sorularını, yerinde sallanarak, davacının yüzüne bakmamaya çalışarak, “İşyerinde mühendis olarak çalışıyorum, davacıyı tanırım, performansı düşük olduğu için işten çıkartıldı” diye yanıtladı.

Hakim işyerinde işçi olarak çalıştığı için usulen yemin verilmeden soruldu diye, söylediklerini zapta geçirmeye başlamıştı ki, itirazı yükseldi; “Hayır efendim, işçi olarak çalışmıyorum mühendisim”.

Hakim; “Tamam ücretli çalışmıyor musun, bize göre işçisin” dediyse de, ısrarını sürdürdü. “Efendim

ücretli çalışıyorum ama mühendisim.”

Güvencesizlik, bir mühendisin, sırf işvereni istedi diye mühendislik bilgisini kullanarak işten çıkartılan işçi aleyhinde performansı düşük diye duruşmada tanıklık yapmasıdır.

Personel müdürünün odasına gittiğinde kendisiyle ne konuşulacağını bilmiyordu. Personel müdürü önüne bir liste koydu, bu işçileri işten çıkartmayı düşünüyoruz, bunların işe uygun olmadıkları doğrultusunda bir rapor hazırlarsan işimizin kolaylaşacağını düşünüyoruz, dediğinde, bir an yıllardır, sorunsuzca işyeri hekimliği yaptığı işyerini yitirmekle, listede yazılı isimler arasında gitti geldi. Bir hafta sonra listede ismi olan işçilerin tamamına ilişkin çeşitli sağlık sorunları olduğunu gösteren raporla personel müdürünün karşısındaydı.

Güvencesizlik, işyeri hekimliğini yaptığı rahat işyerini yitirmemek için, işçilerin sağlık geçmişini inceleyip işe artık uygun olmadıkları doğrultusunda rapor hazırlamak zorunda kalmaktır.

Günlerdir işyerinde huzur kalmamıştı. Hiçbir sınırlamaya bağlı olmaksızın yapılan fazla çalışmalar, ücretlerin gününde ödenmemesi, en küçük bir yakınmada işine gelen çalışır, dışarıda sizin yerinizde olmak isteyen binlerce insan var resti, canlarına tak demiş, bir gurup işçi sendikalaşma çalışmaları başlatmıştı. İşveren haber alır almaz, kendince elebaşı olarak gördüklerini işten çıkarttı.

İşten çıkartılan işçiler günlerdir, fabrikanın kapısı-

Yasalardan, yönetmeliklerden doğan haklarımızı ne kadar biliyoruz?
Haklarımızı savunabilmemiz için ne yapabiliriz?
Tüm sorunlarınızı bize iletebilirsiniz...

nın önünde eylem yapıyorlardı. İçlerinde kapı komşusu çok sevdiği can arkadaşları da vardı. O bu işlere bu laşmayarak işini korumuştur. Şimdi servis aracının içine bürünmüş, dışarıda soğukta bekleyen arkadaşlarıyla göz göze gelmemek için başını bacalarına doğru eğmiş, sıkıntıyla servisin kalkmasını bekliyordu.

Güvencesizlik, sendika hakları için mücadele etmenin bedelini işten atılmakla ödeyen arkadaşlarıyla göz göze gelmemek için, servis aracında kafasını eğip ayaklarını seyrederek, gergin bir şekilde, bir an önce servis aracının hareket etmesi için dua etmektedir.

Örnekleri çoğaltmak olanaklıdır. Özetle söylemek gerekirse;

Güvencesizlik, mühendisin mühendis, işçinin işçi, doktorun doktor, avukatın avukat, hakimin hakim gibi davranmadığı, gücün borusunu sınırsızca öttürdüğü, hukukun, güvencesizlikle kuşatılıp işlemez hale geldiği, korkunun dağları beklediği tüm durum ve koşullardır.

**“İbrahim,
korkmayacaktı bu kadar
bembeyaz dişleri böyle tıkrıdayıp
birbirine böyle vurmasalar.
Ve İzmirli Ali Onbaşı biliyordu ki:
tavşan korktuğu için kaçmaz
kaçtığı için korkar”**

Nazım Hikmet

Basından Türk olmak kaza mı kader mi?

Metin Münir, Milliyet / 21 Mayıs 2010

Zavallı Türkiye. Başbakan Zonguldak'a gidiyor ve kömür madeninde ölenlerin yakınlarına yaptığı konuşmada, “Bu yörenin insanları aslında bu tür olaylara alışık” diyor. “Zonguldak bölgesinde bu tür olayları yıllardır yaşadık.”

“Bu mesleğin kaderinde maalesef bu var” diyor. “Bu mesleğe giren kardeşlerim bunu bilerek giriyorlar.”

Teselli bekleyen insanlara söylenecek laf mı bu?

Siz bu işler alışkınsınız, onlar da er geç öleceklerini biliyorlardı.

Fazla tantanaya gerek yok.

Hadi herkes evine.

Başbakan doğru bilmiyor. Bu mesleğin kaderinde bu yok. Geri kalmış ülkelerde bu mesleğin kaderinde var. İleri ülkelerde maden kazaları tarih oldu.

Oralarda modern yöntemler kullanılıyor ve kazaları en aza indireli çok geçti.

İlkel direkler tutmuyor maden tavanını. Uzaktan kumandalı, masa biçiminde hidrolik ayaklı çelik tavanların altında maden kazılıyor. Zehirli ve patlayıcı gazlara karşı da elektronik uyarıcı aygıtları var.

Resmi rakamlara göre Amerika Birleşik Devletleri'nde araba kullanmak madenlerde çalışmaktan daha risklidir.

Geri kalmış ülkelerde olur

Yeraltı maden kazaları modern dünyada geri kalmış ülkelerin alametifarikasıdır. Bundan Başbakan'ın ve yanında götürdüğü yapma kader ifadeli suratlı vekillerin haberi var mı?

Artık insan hayatına fazla değer vermeyen maden işletmecilerinin ve sendikacıların, onları doğru dürüst denetlemeyen otoritelerin ülkelerinde ölüyor maden kazalarında.

Ekonomik olmayan ama ağırlıklı yöneticiler ve sendikacılar için rant kapısı olmaya devam etsin diye açık tutulan madenlerde.

Başbakan'a bağırın da gözaltına mı alındın? Türk vatandaşlığının kaderinde bu var. PKK kurşununa kurban mı gittin? Askerliğin kaderinde bu var.

Başkası ihalesiz boru hattı ve rafineri lisansı aldı da sen alamadın mı? İşadamlığının kaderinde bu var.

Değiştiren başbakan gerek

İntihal suçu işledin de rektör mü oldun? Profesörlüğün kaderinde bu var.

Araba kazasında mı öldün? Yolculuğun kaderinde var.

Bir yıldan fazla gözaltında hapiste misin? Şeriatın kestiği parmak acımaz.

Her şey kader. Uğraşmaya gerek yok. Durdurun Türkiye'yi o zaman. Herkes insin.

“Sultan Hamid zamanında kullanılan yöntemlerle madencilik yapılıyor burada. Bunu değiştireceğim. İleri ülkelerde ne yapılıyorsa burada da yapılacak. Bundan sonra burada insanlar yeraltında ölmeyecek.”

Türkiye bunları söyleyecek bir başbakana ne zaman sahip olacak?

DISK-AR:**2010 Mart ayı dönemi
istihdam raporu:**

"İstihdam değil, güvencesizlik arttı"

Resmi işsizlik oranları yıllarca yüzde 10'lar seviyesinde yapısal bir özellik kazanmışken, krizin etkisi ile birlikte yüzde 14-15 düzeylerine çıkmış durumda. Kriz teğet geçti söyleminin arkasında, artık milyonlarca ifade edecek kadar çok kişi işini kaybetti, güvencesiz çalışmanın, eksik istihdam biçimlerinin, işsizliğin girdabına sürüklendi.

8 Haziran 2010 tarihinde gerçekleştirilen Ekonomi Koordinasyon Kurulu toplantısında (EKK) "Ulusal İstihdam Stratejisi" taslağında işsizliğin yüzde 10'luk kısmının yapısal bir olgu olduğu kabul edilmektedir. Kısa vadeli amaç konjoktrel etkinin giderilmesi olarak -ki bu oran yüzde 4'tür- belirlenmiştir.

Bu durum hükümetin başarısızlığının itirafı olduğu kadar krizin teğet geçtiği söyleminin de gerçeklerden ne kadar uzak olduğunun bir göstergesidir. Hükümet 2 milyon 200 bin işsiz yapısal işsiz olarak görmekte, bu durumu adeta kanık satmaya çalışmakta, krizin yarattığı bir olgu olarak açığa çıkan 1 milyon 264 bin işsiz ise dönemsel bir olgu olarak görmektedir. 1 kişinin bile işsiz kalmaya devam etmesi yapısaldır bahanesi ile kabullenilemez.

Türkiye'de işsizlik oranı, iflasın eşliğinde olduğu ilan edilen, Türkiye'nin yardım eli uzatmayı teklif ettiği komşumuz Yunanistan'ın işsizlik oranının bile çok üzerindedir. Yunanistan İstatistik Kurumu verilerine göre Yunanistan'da işsizlik oranı yüzde 11,7 düzeyindedir. Oysa biz de bu oran yüzde 13,7 düzeyine ulaşmaktadır.

İşsiz Sayısında Artış % 35

Şubat, Mart, Nisan 2010 dönemini (Mart dönemi) kapsayan Hanehalkı İşgücü Anketi (HİA) sonuçlarına göre işsizlik oranı geçtiğimiz yılın aynı dönemine göre 2,1 puanlık düşükle yüzde 13,7 olmuştur. İşsiz sayısı ise 337 bin kişi azalmıştır. Sermaye çevrelerinin ve hükümet yetkililerinin sevinç çığlıkları atmasına neden olan istatistikler bunlardır. Hâlbuki şirketlerin karlarının ve milyonerlerin sayısının katlandığı 2009 yılında, işten atılmalar, ücretsiz izinler, emekliliğe zorlamalar ile çalışma yaşamı işçiler açısından bir cehennem çevrilmiş, işsizlik oranları patlamıştır. Ve bu durum etkilerini en yakıcı bir biçimde sürdürmektedir.

2008 yılında ilgili dönemde yaklaşık 2,5 milyon olan işsiz sayısı, yine son açıklanan resmi verilere göre yaklaşık 3,5 milyondur. İşsiz sayımız 2 yılda yüzde 35 artış göstermiştir.

Güvencesiz Çalışma Yaygınlaşıyor

Geçici iş ilişkisi, işçinin geleceği olan inancını zedeleyen, yeni bir iş bulamama korkusunu tetikleyen, işçinin temel haklarından birinin ihlali anlamını taşımaktadır. Taşeronlaşma olgusu yine geçici iş ilişkisinin bir biçimi olarak yürümektedir. İşsizlik rakamlarındaki düşüşe güvencesiz çalışanların ve eksik istihdam edilenlerin sayısındaki artış eşlik etmektedir. Yani istihdamdaki artış işin nitelik ve süre açısından yetersizliğine işaret etmektedir.

Geçici bir işte çalışanların sayısı aynı dönem için 2009 yılında 1 milyon 35 bin iken, 2010 yılında 1 milyon 255 bin düzeyine ulaşmıştır. Güvencesiz ve geleceğinden endişeli olan bu kesimin sayısındaki artış ise 220 bindir.

Esas işinde ve diğer işinde/işlerinde toplam olarak 40 saatten daha az süre çalışmış olan ve 1 saat çalışmış olsa bile istihdam da sayılanlarla, aynı nedenlerle istihdamda görünen ancak iş bakanların yani gizli işsizlerinde sayısında 154 bin kişilik artış gerçekleşmiştir.

Çaresizlikten Köye Dönüş Başladı

İşsizlik verilerinin düşük görünmesinin nedenlerinden biri de, çaresizlik nedeniyle kentten kırsal alana işgücündeki kaymadır. Mart 2010 dönemi için kırdaki istihdam geçen yılın aynı dönemine göre 610 bin kişi artış göstererek 7 milyon 375 bine ulaşmıştır. Kırsal kesimde gelir kaybı yaşadığı için kentlere yönelen yüzbinlerce emekçi, işsizlik girdabından kaçarak, yine çaresizliklerine yani tarım alanına, kır-

sal kesime dönüş yapmıştır. İşin ilginç olanı kırsal alanda işgücünde yaşanan artışın nasıl istihdama birebir yansıtıldığıdır. TÜİK bu konu hakkında açıklama yapmalıdır.

3 İşsizden 1'i 1 Yılda Fazladır İşsiz

İşsizlerin arasında 1 yıldan fazladır işsiz olanların sayısında da artış yaşandı. İş bulamamanın kronik bir hale gelmesinin yaratacağı etkiler düşünüldüğünde, bu durum aileler açısından büyük bir kâbusa dönüşüyor. Geçtiğimiz yıl 820 bin olan kronik işsizlere bu yıl, kriz döneminde işsiz kalmış 124 bin kişi daha katıldı. Kronik işsizlerin sayısı 820 binden 944 bine ulaştı. Toplam işsizler arasında kronik işsizlerin oranı yüzde 21'den yüzde 28'e ulaştı.

Geniş Tanımlı İşsizlik % 20'nin Üzerinde

Türkiye açısından işsizlik verileri ile ilgili olarak giderek önemini artıran kesim, işe başlamaya hazır olup, iş bulmaktan umudunu kestiği için iş aramayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanlar ile diğer nedenlerle işe başlamaya hazır olup, iş aramayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanlardır. Bu durumda olan kişi sayısı 10 yıl önce son derece azken, bugün neredeyse toplam işsiz sayısına yakın bir düzeye ulaştı. 2004 yılında sayısı 1 milyon 100 bin olan işe başlamaya hazır olup son 3 aydır, başta umutsuzluk olmak üzere, çeşitli nedenlerle iş arama kanallarından birini kullanmayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanların sayısı, 2010 yılının Mart dönemi için 2 milyon 225 bin düzeyindedir.

Tanımlama nedeniyle işsiz sayılmayan, söz konusu 2 milyon 225 bin işsiz dahil ettiğimizde, daha gerçekçi bir rakama işaret eden geniş tanımlı (GT) işsizlik oranlarına ulaşıyoruz. Bu hesaplama göre işsiz sayısı 3 milyon 438 binden 5 milyon 663 bine yükselmekte, işsizlik oranı ise yüzde 13,7'den yüzde 20,66'ya çıkmaktadır.

GT işsizlik verilerine çeşitli nedenlerle tam zamanlı çalışamayanlardan oluşan, eksik istihdam sayılarını ilave ettiğimizde, işsiz ve yetersiz istihdam edilenlerin, toplam istihdam oranı yüzde 25,51'i bulmaktadır.

Çalışma Saatleri Kısaltılmalı

Hükümetin başarısızlığını başarı olarak gösterme çabası bu verilerle kendini bir kez daha ele vermektedir. Hükümet, el ele verdiği işveren örgütleri ile işsizlikle mücadeleyi, işçilerle, emekçilerle mücadeleye dönüştürme gayretindedir. İşsizliğe çözüm olarak kıdem tazminatlarının kaldırılmasını, işçi açısından daha fazla çalışmak ve daha fazla sömürü anlamına gelen esnekliği, kamu emekçilerinin iş güvencesinin kaldırılmasını, geçici çalışmanın yaygınlaşmasını, kiralık işçi uygulamalarını sunmaktadır. DİSK işsizlikle mücadele tek ve somut bir öneriyi kamuoyunun tartışmasına açmak istemektedir. O da çalışma sürelerinin aşağı çekilmesidir. Avrupa Birliği ülkelerinde haftalık 35-40 saat arası olan çalışma süreleri ülkemizde resmi olarak 45 saat fiili uygulamada 50 saatin üzerine çıkmaktadır. Çalışma süreleri düşürülürse bunun istihdama nasıl olumlu yansıtacağını göreceğiz. Ayrıca hükümet kayıtdışı ile mücadeleyi bu sistemden nemalanan işverenlerle çözmeye kalkarsa sonuç alamaz. Bu anlamda kayıtdışı ile mücadele de sendikalara yetki verilmedir. Bunun dışında işsizliğe karşı çözüm için;

- Herkese iş güvencesinin ayrımsız bir şekilde uygulanması,
- Sendikal hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması
- Kamu girişimciliğinin ve hizmetlerinin istihdam yaratacak şekilde yeniden ele alınması,
- Çalışma saatlerinin aşağıya çekilmesidir.
- Türkiye'nin atıl işgücü kapasitesinin üretici bir faaliyet içerisinde harekete geçirilmesi ile mümkündür.

ÇALIŞMA YAŞAMINDAN

Yoksulluk ve Açlık Sınırı

Dört kişilik ailenin gıda harcamalarının yanı sıra konut, ulaşım, giyim, sağlık, eğitim gibi ihtiyaçları dikkate alınarak hesaplanan yoksulluk sınırı, Mayıs ayı için: 2 bin 690 TL olarak hesaplandı.

Açlık sınırı olarak belirlenen, dört kişilik bir ailenin yeterli beslenebilmesi için gerekli aylık gıda harcaması tutarı ise, Mayıs ayında 826 TL oldu.

Mayıs 2010 TÜFE

Bir önceki aya göre:	% -0,36
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% 4,17
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 9,10
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 7,20

Mayıs 2010 ÜFE

Bir önceki aya göre:	% -1,15
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% 5,47
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 9,21
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 3,50

Asgari Ücret

1 Temmuz 2010 - 31 Aralık 2010 tarihleri arasında

16 yaş üstündeki çalışanlar için:	Brüt: 760,50 TL.
	Net: 544,44 TL.

16 yaşından küçük çalışanlar için:	Brüt: 648,00 TL.
	Net: 463,90 TL.

SSK Prim Alt ve Üst Sınırı

1 Temmuz 2010 - 31 Aralık 2010 tarihleri arasında

Aylık kazanç alt sınırı :	760,50 TL.
Aylık kazanç üst sınırı :	4.943,40 TL.

Kıdem Tazminatı Tavanı

1 Ocak 2010 - 30 Haziran 2010 tarihleri arasında

2.427,04 TL.

Vergi Oranları

2010 yılında uygulanacak gelir vergisi dilimleri ve vergi oranları:

8.800 TL'ye kadar		% 15
22.000 TL'nin		
8.800 TL'si için	1.320,	fazlası % 20
50.000 TL'nin		
22.000 TL'si için	3.960,	fazlası % 27
50.000 TL'den fazlasının		
50.000 TL'si için	11.520,	fazlası % 35

30 yıl sonra adalet istiyoruz!..

Konfederasyonumuzun Kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'in faşist katiller tarafından katledilişinin 30. yılında adalet arıyoruz.

YARGITAY Ceza Genel Kurulu, DİSK'in Kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'in katil zanlısı Ünal Osmanağaoğlu hakkında verilen beraat kararını bozarak, sanığın ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılması doğrultunda karar vermiş bulunmaktadır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun verdiği bozma kararı adalet umutlarımızı yeniden canlandırmıştır. Ancak, dosyanın Ankara'dan mahkeleye gelmesi ve yeniden yargılama geciktirilmemeli, insan haklarına uygun adil bir karar verilmelidir. Aksi halde, dosyanın ve yargılamanın gecikmesi durumunda, DİSK ve Kemal Türkler Ailesi, mahkemenin önünde adalet için nöbet tutmaya başlayacaktır.

Ulusal İstihdam Stratejisi

Şekerle kaplanmış çürük elma

2009 Aralık ayından bu yana gizlilik içinde çalışmaları yürütülen ve geçtiğimiz günlerde yine dostlar alışverişte görsün misali daha önceki hükümet ile sendika konfederasyonları (TİSK hariç) arasında yaşanan ilişkilere benzer bir biçimde 'içeriği ile ilgili görüş' istenen ulusal istihdam stratejisine yine her zaman olduğu gibi 'görüşler' dikkate alınmadan (Yine TİSK hariç) son şekli verilmek isteniyor.

Strateji çerçevesinde özetle

- Kıdem tazminatı,
- Esnek çalışma modelleri,
- Bölgesel asgari ücret,
- İşgücü piyasalarının esnekleştirilmesi,
- 'Güvenceli' esneklik,
- İssizlik sigortası fonunun yeniden yapılandırılması
- Fazla çalışma süreleri,
- Özel istihdam büroları
- Geçici iş ilişkileri

gibi sömürü sistemini sınırsızlaştıran ve yeni bir kölelik düzeni gibi sistemi meşrulaştıran bir çalışma hayatının biraz daha sermaye lehine şekillendirilmesini, "istihdamı artıracamız" güzellemelemleri altında önümüze koymuş durumdadır.

Madem istihdamı arttıracaksınız, bu sonuçları meçhul uygulamalar yerine, neden çalışma saatlerinin düşürülmesini düşünmüyorsunuz?

Yoksa yasa yapıcılar üzerindeki güçlü lobiler işaret parmaklarını mı sallıyorlar?

MESS'in 41. Genel Kurulundan

"İstihdamın artırılması, bu gün öncelikli görevimizdir"

MESS-Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'nın Olağan 41. Genel Kurulu, 17 Nisan 2010 tarihinde Çırağan Sarayı'nda yapıldı. Tuğrul KUDATGOBİLİK'in 4. kez Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçildiği kongrede, Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da bir konuşma yaptı..

"(...) Türkiye'de işçi ve memur statüsünde çalışanların sendikalaşma oranı yüzde 11,36 iken, sadece işçilerin sendikalaşma oranı yüzde 5,3'e düşmüştür.

Giderek nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan işçilerin bu kadar düşük oranlarda sendikalaşmalarının bir nedeni olması gerekir. Resmi araştırmalar halkın mutlu olduğunu iddia ettiğine göre yapılacak yorumlardan bir tanesi, işçilerin ücretlerinden, çalışma koşullarından memnun oldukları ve bu nedenle sendikalardan uzak durmaları biçiminde olabilir. Keşke öyle olsaydı!

İşçilerin sendikalardan uzak durmasının en temel nedeni, işçilerin geleceklelerinin güvence altında olmayışıdır. Bu güvencesizlik, işçiyi hak arama, örgütlenme konusunda çekingen ve ürkek yapmaktadır. İşçi yaşam kalitesini yükseltmek yerine, kıt kanaat yaşamaya razı edilmektedir.

"(...) Değişim kaçınılmazdır ancak değişime yön vermek insanın elindedir. Değişimi, akıntıya kapılıp gitmek biçiminde ele almamız gerekiyor.

MESS, Tüm çalışma hayatını derinden etkileyen 2008 krizi nedeniyle hem üye kaybı yaşadı, hem de üye işyerlerinde binlerce istihdam kaybıyla karşı karşıya kaldı.

"İstihdamın artırılması!" bu gün öncelikli görevlerimizdir Kimse buna itiraz edemez.

Ama elbette gelir güvencesi, insan onuruna yaraşır bir çalışma ve yaşama ortamı ile birlikte bir istihdam artışı, ortak paydamızı oluşturmak zorunda.

Kötüde ve yoksullukta eşitlik değil, refah ve zenginliği paylaştığımız bir formülle istihdam artışı yaratılmalı.

Daha az işçiyle daha çok iş değil; daha kısa sürelerle çalışarak, daha çok işçiye istihdam olanakları yaratmak için, başta hükümet olmak üzere herkesin elinden geleni yapması gerekir diye düşünüyoruz.

Toplam çalışma süresi, toplumsal boş zamanı belirler. Bu boş zaman her türlü gelişmenin, ilerlemenin, sanatın, kültürün ve bilimin gelişimi için de kullanılabilir, nüfusun büyük çoğunluğu için açlık ve sefaletin pençesine düşmek anlamına da gelebilir.

İkinci seçeneği değil, birincisini hayata geçirmek gerekiyor. Bunun içinde toplam çalışma süresinin toplumun bireylerine daha eşit dağılımını sağlamak gerekiyor.

"(...) Endüstri ilişkileri sistemi hak ve hukuka saygı farklılığı tahammül ve demokrasi kültürü üzerinde biçimlenir. Ben yaptım oldu kabalığının geçerli olmadığı bir alandır Hatalı yorumlanması halinde demokrasi dışı zor ve dayatmanın esiri olabilir.

Bizler iktisadi açıdan zayıf tarafı temsil ediyoruz.

Hala bir çok işverenimiz sendikayı kendi mülkiyetine saldırı biçiminde algılamaktadır.

Bu eşik maalesef aşılabilmiş değildir.

ülkemizde sendikacılığın algılanmasında işçi ve işveren açısından olumsuz bir çok kanaat vardır. Bu olumsuz algılaşmanın oluşmasında da hepimizin kusuru bulunmaktadır.

Üretim ve bölüşüm açısından ortaya konulan yaklaşımlar geleceğimizi belirleyecektir."

Şiddet ve Teröre Lanet

Haziran ayına girmemizle artan terör olayları; karakollara yapılan baskınlarla, bombalı pusularla, yine içimize büyük bir acı düşürdü...

Sırtını emperyalist odaklara dayayarak ülkede estirilen terör havasından çıkar sağlayanlar, etnik ayrımcılıkla kaos yaratanlar; barışa, demokrasiye, hak ve özgürlüklere gerçekten sahip çıkanlar karşısında, başarıya ulaşamayacaklardır..

Bu tür saldırılardan ve kaos ortamından en olumsuz etkilenen kesim, emekçiler olarak, hiç bir gerekçenin, katliamları ve terörü haklı gösteremeyeceğinin bilincindedir.

Birleşik Metal-İş Sendikası olarak, hain saldırı sonucu yaşamlarını yitiren evlatlarımızın ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dilerken, terörden medet umanların, insan hayatına kıyarak hayal kuranların ve kanla politika yapanların sonlarının hüsrana olacağına inanıyor, terörü bir kez daha lanetliyoruz.

Jak Kamhi'nin başının üstünde Kemal Türkler'in hayaleti mi dolaşıyor?

Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS)'in kuruluşunun 50. yılında Profilo Holding'in patronu Jak V. Kamhi'nin, Maden-İş'e ve onun eski Genel Başkanlarından Kemal Türkler'e saldırgan ve hakaret içeren bir konuşması, MESS'in Nisan 2010 tarihli İşveren gazetesinde yayınlandı. Kemal Türkler'in katledilmesinden sonra, Maden-İş Sendikasında Genel Başkanlığa getirilen Mehmet Karaca, Jak Kamhi'nin konuşmasına yazılı bir yanıt verdi.

1848 yılında Karl Marks Manifestoyu yazarken; "Avrupa'da bir heyula kol geziyor" diye başlıyor yazısına. O yıllarda Avrupa'da başta sanayi burjuvazisinde, dini ve diğer egemen çevrelerde, bir komünizm öcüsü (korkusu) başlayınca, Marks ta manifestoyu kaleme alırken böyle bir girişle başlamış yazmaya.

Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası, (MESS)'in kurucularından, Profilo Holding'in patronu Jak Kamhi, MESS'in kuruluşunun 50.ci yılı nedeniyle yaptığı konuşmada, sendikamız Maden-İş ve bir suikasta hayatını kaybetmiş olan, Genel Başkanı Kemal Türkler e ilişkin saldırgan bir dille karalama ve geçmişte yaşanan olayları çarpıtmada bir mahsur görmemiştir.

Jak Kamhi konuşmasında, "Yıllar boyunca koyu solcu bir sendika olan Maden-İş'le mücadele ettik. Başkan Kemal Türkler bazı ikili görüşmelerde maksatlarının mevcut düzeni yıkarak yerine Türkiye'de Marksizm'i yerleştirmeyi amaçladıklarını ifade ediyordu." Diyerek Kemal Türkler e atıfta bulunuyor.

Kemal Türkler 1961 yılında kurulan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucusu ve ilk yöneticilerindedir. 1967 yılında Disk'in kurucusu ve ilk Genel Başkanlarındandır. 1954, 1980 yılları arasında 26 yıl Maden İş Sendikası'nın Genel Başkanlığını yapmıştır. Kemal Türkler sosyalist bir düzenden yana olduğunu her zaman ifade etmiştir. Ama Marksist bir rejim veya diğer bir tanımlama ile komünist bir rejim amaçladığına bugüne kadar söylem ve eylem olarak tarafımızdan tanık olunmamıştır. Böyle düşündüğü kabul edilse bile Kemal Türkler'in bu konuyu konuşacağı kişi her halde Jak Kamhi olmazdı.

Öyle anlaşılıyor ki, Bay Kamhi aradan bunca yıl geçmiş olmasına, hızla küreselleşen dünya da bir çok şey değişmiş olmasına rağmen konuşması "kin ve nefretle" dolu. Bay Kamhi bugünde o yılların soğuk savaş mantığı ile olaylara baktığını gösteriyor. Kafasında bir Kemal Türkler, Maden-İş "heyulası" nı, (öcüsünü), korkusunu atabilmiş olmadığını gösteriyor durumu.

İkinci dünya savaşı sonrası faşizmin Avrupa da yenilgiye uğratılmasından sonra, eminim ki Bay Kamhi de yaşamı ve özgürlüğü açısından sevinenler arasında olmalıdır. Ancak yaşam ve özgürlük insan hakkıdır, herkes içindir ve evrenseldir. Hayatın her alanına uygulanabileceği ölçüde de yaşamın kalitesi yükselir.

Ancak savaş sonrası dünyada esen yeni özgürlük rüzgarlarından Bay Kamhi rahatsız olmuşa benziyor. Bay Kamhi, Ülkemizde 1946, 1947 ve takip eden yıllarında kurulan sendika ve sol siyasi partileri o günkü Sovyetler Birliğine bağlaya bilmektedir. Çünkü konuşmasında: "Sovyet Rusya programında Türkiye'yi de kendi hakimiyeti altına alma gayesini belirlemişti. Türkiye'mizde de bu konuda teşkilatlanmışlar ve Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, kendilerinin sempatzanı partiler ve sendikalar kurdurtmaya başlamışlardı" diyerek hem Avrupa da, hem de Türkiye de ki sol siyasi partiler ve sendikaların özgürce kendi iradeleri ile kurulmasını o günkü Sovyetler Birliğinin, "emir ve yönlendirmeleri" ile kurdurulduğunu iddia anlamı taşımaktadır bu durum. Bu Türkiye soluna ve onun aydınlarına, 1946 ve 47 yıllarında sendikamızın kuruluşunda da yer alan yiğit işçi

önderlerine haksızlık ve saygısızlıktır.

Bay Kamhi olaylara şaşı bakmaktadır. Böyle bakınca da çokça sözünü ettikleri, çalışmamış yaşamında "iş barışı" bir türlü sağlanamamıştır.

1963 yılında Sendikalar Kanunu ile Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu çıktıktan sonra ki, ilk toplu iş sözleşmelerinde (1963, 64, 65) ve daha sonra ki yıllarda devam eden iş uyuşmazlıklarının temelinde bu çarpık bakış ve işverenlerin hegemonyacı anlayışı neden olmuştur uyuşmazlıklara. Her şeyi kendilerinin belirleme isteği işyerlerinde çalışma barışını sağlayacak demokratik bir ortamın oluşmasına olanak vermemiştir.

Bay Kamhi, konuşmasında diyor ki; "önceleri 35 kişi olan kadromuz giderek 50, 70 kişiye vardığı sıralarda Sendikalar Kanunu çıktı. Maden-İş bir gayrimüslime ait tesiste daha etkin oluruz düşüncesiyle Profilo'ya el attı. Başkanları Kemal Türkler di. Her akşam çıkış saatinde fabrikamıza gelerek işçilere konuşma yapıyor, temsilcileri ele geçirerek baskı uyguluyordu."

Kamhi'nin sözünü ettiği, Kemal Türkler'in, işçilere, temsilcilere nasıl bir "baskı" uyguladığı sözünü, 35 işçi ile başlayıp 8500 işçiye çıkaran Profilo patronundan değil de, işçinin kendisinden duymak herhalde daha inandırıcı olurdu. 1980 de evinden çıkıp Sendikaya giderken faşist kurşunlarla katledilen Kemal Türkler, işçilerin ve tüm çalışanların nezdinde, "işçinin hak ve menfaatleri ve ülkede demokrasinin gelişip yerleşmesi ve güçlenmesi için yiğitçe mücadele veren bir işçi lideri idi."

Bay Jak, sınıfsal iç güdülerini ile Kemal Türkleri sevmeye bilir, ama 30 yıl önce hunharca katledilen ve bir zamanlar elini sıkıdığı Kemal Türkler'e saygılı olmayı beklemek acaba bizim için fazlamı iyimserlik olurdu!

Kamhi konuşmasında, "Maden İş bir gayrimüslime ait tesiste daha etkin oluruz düşüncesiyle Profilo ya el attı" diyor.

Ahlaki olmayan bir tespit ve değerlendirme bu. Ve de gerçek dışı. 1947 de kurulan Sendikamızın örgütlenme anlayışında hiçbir dönem üye kaydedeceği işçinin din, mezhep, cinsiyet, ırk ve milliyet gibi unsurlara bakılmadığı gibi, örgütlendiğimiz işyeri patronunda, Müslümanlığına ve gayrimüslim olmasına bakılmamıştır. Sendikamız hem işçi, hem de işveren ilişkilerinde enternasyonal bir anlayışa sahipti. Kamhi'nin sözünü ettiği yıllarda Sendikamızın örgütlülüğü sadece Mecidiyeköy de Profilo dan ibaret değil, değişik işverenlere ait İstanbul'un bir çok semtinde, Eyüp, Topkapı, Bakırköy, Kartal, Tuzla ile, Kocaeli, Gebze, Ankara, İzmir, Karabük, Ereğli gibi il ve ilçe sınırları içerisindeki işkoluna dahil işletmelerde de örgütlenmiştir.

Bay Kamhi diyorki; "işçilerimize karşı yankınlık gösterirdik, içinde bulunduğumuz şartlara göre çağdaş bir yönetim tarzımız vardı. İşlerine daha çok bağlı olmaları için yıllık karın %5 ini yönetici ve işçilere ayırma ve dağıtma uygulamasına başlamıştık.... Bizden işçilere uygulanan kardan %5 prim sisteminin kaldırılmasını istediler ve bunun kendi amaçlarına hizmet etmediğini ifade ettiler."

Bay Jak, Siz MESS'in kurucularındansınız. Bununla gururlanmak hakkınız. Bahsetti-

ğiniz yıllara ilişkin, "çağdaş bir yönetim anlayışınız" olduğunu söylüyorsunuz. Ancak bunu söylemeniz, kimi işyerlerinde işçilerin zorunlu ihtiyaçları için tuvalete marka ile gönderildiğini unuttururmu? Bugünkü genç nesil bu durumu garipseyebilir. Ama bunlar sendikal mücadele içinde yaşandı, görüldü ve bir yerlere yazıldı. Geçmişte yaşanan bu ve benzeri uygulamaları, yazılanları "çağdaş yönetim anlayışımız vardı" demekle yaşanmamış sayamazsınız.

1963 yılında Toplu İş Sözleşmesi yasası yürürlüğe girdikten sonra Sendikamız Maden-İş ile yaptığımız ilk Toplu sözleşmelere bakarsanız, prim sisteminde oran değişiklikleri dışında, konunun söylediğiniz gibi olmadığını göreceksiniz.

Ayrıca bu konunun sizin konuşmanızda dile getirildiği şekilde gidersek çok tartışılacak yanları vardır.

Siz çalışanların işlerine daha çok "bağlı" olmaları için bu prim uygulamasından bahsediyorsunuz. Bu "bağlılık" göreceli bir kavram. Hoş bir tabir olmadığı gibi birde kim belirleyecek bu bağlılığı. Pratikte karşılaştığımız bir çok insani ilişkilerde subjektif yanlar ağır basabiliyor.

Bu tür uygulamalarda karşılaştığımız hep şu olmuştur. Primden yararlanacaklara uygulanacak kriterler neler olacaktır? Kim belirleyecektir. Konuşmanızın bütününe de yansıtıldığı üzere, "patron benim, her şeyi ben belirlerim" anlayışı sizde egemen bir anlayıştır. Burada bir diğer sorun, yöneticiler, yani yüksek ücretliler. Bu prim sisteminde maaşa orantılı bir yüzde uygulandığında, düşük ücretlilerin prim geliri çok azı kalabiliyor, bu durum ise işyerlerinde huzursuzluğa neden oluyordu.

Kamhi'nin konuşmasında üzerinde durduğu konulardan biride 1976 yılı Eylül ayında fabrikada yaşanan işçilerin direnişi olayıdır. Kamhi diyor ki; "fabrika içine soktukları bazı militanlarla işçiye baskı yapıyor, üretimi baltalıyorlardı. Bizi tutan işçiler sayesinde 10 militanı tespit ederek işlerine son vermemiz üzerine fabrikada oturma grevi ve işgal eylemine giriştiler."

1976 yılında bu eylem sırasında işyerinde sendika Baş Temsilcisi olan Hasan Ustaoglu eylem sonrası Disk dergisi ile yaptığı bir mülakatta olayı özetle şöyle anlatıyor.

"Profilo patronu, 4, 5 yılda bir, iş yerinde sınıf bilinci gelişmiş, sendikamızın aktivisti olmuş işçileri işten çıkarmayı prensip edinen bir anlayışın sahibidir. 1970 yılında 15, 16 Haziran olayları sonrasında işyerinden 350 işçi işten çıkarıldı, DGM direnişi sonrasında ise 18 işçinin işine son verilmek istendi. Ertesi gün işçiler bu 18 işçiyi de yanlarına alarak içeri girdiler ve işbaşı yaptılar, Fabrika yönetimi işyerine polis çağırarak 18 işçiyi zorla işyerinden çıkartmak istedi. İşçilerinin bu 18 işçiyi polise vermemesi üzerine, polis panzerlerle takviye edilerek fabrikada işçilere saldırıya geçti. İşçiler fabrika binasının çatılarına çıkarak kendilerini savundular. Polisin silah ve gaz bombası kullanması sonucu Yakup Keser adında bir işçi arkadaşımız yaşamını yitirdi. Buna rağmen işçiler polise teslim olmadı. Bilahare polis geri çekildi, jandarma geldi, jandarma albayı ile yapılan görüşme sonrası askeri araçlara binerek fabrikayı boşalttı. Albayın kendilerini polise teslim etmeyeceğine ilişkin söz vermiş olma-

sına rağmen, askeri araçlarla Gayrettepe de ki emniyet müdürlüğü binasına götürüldük."

Bu eylemde üzerinde durulması gereken birden çok konu var. Her biri üzerinde ayrıntılı tartışmalar yapılabilir, sonuçlar çıkarılabilir. Ancak patron Jak Kamhi'nin söylediklerinden iki konu üzerinde durmak gerektiğini düşünüyorum.

Kamhi diyor ki, "fabrika içine soktukları bazı militanlarla işçiye baskı yapıyor, üretimi baltalıyorlardı." Bu yaklaşım işçi eylemlerini ele alırken, değerlendirirken bir çok işverenin işçi sendikasını "suçlamak, zan altında bırakmak" kolaycılık oluyor ve de olaylara doğru teşhis koymada kendilerini de yanıltıyorlar. Sendikamızın tarihinde "taşarunculuk" yoktur, hiçbir zaman da olmamıştır. Böyle bir durum gerçek olmadığı gibi, üretim içersinde işçinin süreç içinde ki, sınıf şuuru, örgütlü olma anlayışında ki gelişme, kolektivizm anlayışı, birlikte davranma. Bunların hepsi işçi de nitel gelişme, karar ve eylemlerinde kalitenin yükselmesini getirir. Bir çok işveren zannediyor ki, işçi bu seviye ye gelemez, eğer bir eylem kararı alınmışsa Kamhi'nin söylediği mantıkla, "dışarıdan bazı militanlar içeri sokularak bu eylem yaptırılmıştır." Bu anlayış abesle iştigal, kör bir anlayıştır.

Yine Kamhi'nin konuşması içersinde, "bizi tutan işçiler sayesinde 10 militanı tespit ederek işlerine son verdik." İşte Kamhi'nin "çağdaş" yönetim anlayışı bu.

İşyerinde işçiler arasında, "beni tutan, tutmayanlar" diye ajanlar kullanacaksınız. Bu yaklaşım ve anlayış işyerinde işçiler arasında huzur bırakır mı? Yani böl ve yönet taktiğinden başka nedir bu durum.

Bay Kamhi konuşmasının bir yerinde; "Bu arada acı bir kaybımız oldu. Eylemi durdurmak isteyen işçilerden birini katlettiler." Diyor.

Kim katletti Bay Jak?

EL İNSAF BAY JAK, EL İNSAF. Polis bugüne kadar kendisinin karıştığı her toplumsal olayda ölen yada yaralanan odlumu baş vurduğu yöntemlerden başlıcalarından birine baş vuruyorsunuz. Kendiniz olayın böyle olduğuna inanıyorsanız, görmüşsünüz ve tanıklasınız demektir. O vakit bu olaya mahkemede tanıklık yapmalıydınız. Şayet panzerlerle fabrikaya giren polis size bu bilgiyi verdiyse, bu iddiaya biraz şüphe ve soru işareti ile bakmanız gerekmezmi?

34 yıl sonra olaya böyle iddia ile yaklaşıyorsunuz. Burada bir insanın can kaybı söz konusuydu. Katilin kim veya kimler olduğunu bilip de bugüne kadar sustuysanız sizde suçla iştirak etmiş olmuyormusunuz Bay Jak.

Jak Kamhi'nin bu konuşması ve konuşmasının MESS gazetesinde yayınlanması, son yıllarda çokça sözünü ettikleri, "diyalog, uzlaşma, işbirliği" anlayışı ile ne ölçüde bağdaşiyor, onu da MESS yönetimi değerlendirsin.

Mehmet KARACA

Yunanistan'da 5 Mayıs ve 20 Mayıs genel grevleri

Yunanistan'ın Alman ve Fransız bankalarına borcunu ödemek için öne sürdüğü "tasarruf paketi"ne tepkiler uzun süredir sürmekte. Bildiğiniz gibi bundan önce de hem kriz döneminde hükümet politikalarını protesto etmek, hem de alınan önlemlere hayır demek amacıyla son dönemde 3 kere genel grev ilan edilmiş ve Yunanistan sokaklarında hayat durdurulmuştu.

Alman ve Fransız bankalarına toplam 300 milyar Euroyu bulan borcun ödenmesi için, kamu harcamalarında kesintiye gidilmesine ve yükün işçi ve emekçilere yüklenmesine karar verdiğini açıklayan Yunanistan devleti bu kapsamda; emeklilik yaşının uzatılması, yılda iki kere verilen ikramiyenin kaldırılması, KDV'de yeniden bir zamma gidilmesi, sendikalarla işverenler arasında toplu sözleşme hakkının kaldırılması, işten çıkarmaların kolaylaştırılması gibi bir dizi "önlem" açıkladı.

Yunanistan sermayesi açısından varlıklarını koruyabilmek için "önlem" olan bu paket Yunanistan işçi sınıfı açısından büyük bir saldırı anlamını taşıyor.

Buna karşı çıkmak ve bu önlem paketini kabul etmediklerini açıklamak amacıyla, önce 5 Mayıs'ta ardından 20 Mayıs'ta iki genel grev örgütlendi.

Her iki genel greve de katılımın çok yüksek olduğu hatta 5 Mayıs grevine 11 milyon nüfusu olan Yunanistan'da 3 milyon kişinin katıldığı ve her iki grevde de sokak protestolarının kitlesel geçtiği gözlemlendi.

Yunanistan işçi sınıfı krizin bedelinin kendilerine yüklenmesine ve alınırken onlara sorulmayan ve onlarla asla paylaşılmayan borçların ödeme yüküne karşı gerekli tepkiyi vererek tüm dünya işçi sınıfına da seçilmesi gereken yolu gösterdi.

Sürecin nasıl ilerleyeceği şimdiden öngörülemese de tüm dünya mediasında "Sıra Portekiz, İrlanda ve İspanya'da mı?" sorusu gündemde.

Sendikacı cinayetlerinde ve sendikal hak ihlallerinde artış

ITUC'un (Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu) yıllık yayınladığı rapora göre 2009 yılı içerisinde 101 sendikacı yargısız infazlar sonucunda hayatını yitirmiş. Bu rakam bir önceki yıl ile karşılaştırma yapıldığında % 30'luk bir artışın olduğunu gösteriyor.

Cinayetlerin 48'i Kolombiya, 16'sı Guatemala, 12'si Honduras, 6'sı Meksika, 6'sı Bangladeş, 4'ü Brezilya, 3'ü Dominik Cumhuriyeti, 3'ü Filipinler, biri Hindistan, biri İran ve biri Nijerya'da işlenmiş.

3 Haziran tarihinde Filipinler'de bağımsız işçi lideri Edward Panganiaban'ın vurularak öldürülmesinin ardından IMF (Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu) 10 Haziran tarihinde yayınladığı açıklamada Filipinler hükümetini verdiği sözü tutmaya çağırarak son dönemde sıkça karşılaştığımız sendikacılara saldırı ve katledilmeleri sorununu çözmesini istedi. IMF'nin bu tavrı sadece Filipinlerde bu süreci durdurma amacını taşımamakta aksine bu örnek üzerinde tüm bu tür infazları teşhir etmeyi planlıyordu. Edward Panganiaban Güney Tagalog'da yaşayan 27 yaşında bir işçi önderi idi. Sabah 5.20 sularında işine gitmek için bisiklet kullanırken öldürülen Panganiaban'a 12 kurşun isabet ettiği görüldü. Kendisi Salamat Bağımsız sendikasının yönetimindeydi ve ayrıca 5 yıl Japon sermayeli Takata Philipines Ortaklığında çalışarak işçi temsilcisi yapmıştı.

Diğer yandan Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu bu cinayetlere bir son verilmesi ve temel işçi hakları ihlallerinin durdurulması çağrısında bulunmuş, Haziran başı itibarı ile Başkan Aquino yargısız infaz devrinin biteceğine dair söz vermişti. Bu tür olayların dik-

katle inceleneceği ve sorumluların ağır biçimde yargılanacağı söylenmişti. Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu bu sözün arkasında durulmasını ve bu bağlamda Edward Panganiaban ve diğer yargısız infazların sorumlularının bulunarak en ağır biçimde cezalandırılmalarını ısrarla talep etmekte ve bu tutumun tüm diğer hükümetlere örnek teşkil etmesi açısından önemli olduğunu vurgulamakta aksi takdirde verilen sözün göz boyamak ve oyalamak için olduğundan şüphe duyulacağı IMF tarafından vurgulanmaktadır.

ITUC tarafından hazırlanan raporda sendikacı cinayetlerinin yanı sıra diğer sendikal hak ihlalleri konusunda da bilgi verilmekte. Özellikle kriz koşullarında işçilerin temel haklarını savunmaktan geri durdukları çünkü işlerini kaybetme riskiyle karşı karşıya oldukları raporda belirtilmektedir. Raporda işyerinde taciz, tehdit ve diğer sendikal baskı biçimlerine dair de detaylı bilgi verilmekte.

Birçok ülkede baskının bir çeşidi olarak şirketler fabrikayı kapatmak ve başka ülkeye taşınmakla işçileri tehdit etmekte. Birçok örnekte patronlar işçilerle görüşmeyi reddetmekte ve yetkililer bu konuda hiçbir şey yapmamakta. Ve birçok ülkede yasalar daha "esnek" olabilmek amacıyla değiştirilmiş durumda ve bu da ciddi bir saldırı anlamına gelmekte.

Raporda açıkça görülen bir başka gerçek ise dünya istihdamının yarısı güvencesiz biçimde çalışmakta.

Raporun tamamı, krizin tüm dünyada işçi haklarına saldırılabilmek için kullanıldığını tüm açıklığıyla göstermektedir.

DÜNYADAN

Çin: Foxconn'da yaşanan intiharlar

据某几个微媒体有认证的人士传14和15跳在一起了是一个双人跳。半小时前 C4厂区。第16跳在C3厂区 特警正在进行阻止。

Çin'deki çalışma koşullarının kölelik koşullarından dahi daha kötü olduğunun ispatlayan bir örnek, Foxconn işyerinde yaşandı. Güney Çin'de yer alan Tayvan sermayeli Foxconn Teknoloji Grup'ta yaşları 18-24 arasında olan 12 genç işçi intihar etti.

Apple gibi çok uluslu devlerin tedarikçisi olan şirket gün geçtikçe kötüleşen çalışma koşulları ile ünlü. Son bir yıl içerisinde siparişlerin arttığı ve bu siparişleri yetiştirme süresinin azaltılması nedeniyle ve sektörde "rekabet edilebilirliğini" arttırmak amacı ile işçilik ve üretim maliyetlerinden kısmayı planlayan Foxconn, işçiler üzerinde baskı oluşturarak ve üretim organizasyonunu ona göre planlayarak verimliliği artırmanın yollarını buldu.

İş yükünün aşırı olması ve gittikçe artan fazla mesailerin ardından yaşanan intihar vakaları ile ilgili olarak şirket yönetimi sorumluluk kabul etmediklerini bunun onların yarattığı iş ortamı ile ilgisi olmadığını savundu.

Bu yaşananların ardından Hong Kong ve Tayvan da eylemler düzenlenirken şirket yönetimi ve APPLE gibi müşteriler sorumluluklarını kabul etmeye ve gerekli düzenlemeleri yapmaya çağrıldı.

Çin: Honda'da grev % 24 ücret zammı ile sonuçlandı

21 Mayıs 2010 tarihinde Çin'in Foshan kentindeki Honda işyerinde çalışan işçiler ücretlerine zam ve koşullarında iyileştirme talebi ile iş durdurarak greve başlamıştı. Bunun yanı sıra bölgenin her yerinde eylem ve protestolar düzenlenerek Honda patronuna ücret zammı almadan üretime başlamayacaklarını göstermişlerdi.

Verilen bu zorlu mücadelenin ardından 3 Haziran 2010 günü Honda yönetimi % 24 lük bir ücret zammını kabul etti. İşyerinde ortalama ücretin 150 dolar olduğu ve işçilerin ortalama 117 dolarlık bir artış talebi ile greve başladıkları bildirildi.

Son beş yıldır neredeyse hiçbir patronun ücret artışı yapmadığı Çin'de bu ücret artışının gelecek mücadelelere örnek olması açısından önemli olduğu belirtildi.

İş Sağlığı İş Güvenliği

Her yıl dünyada 250 ila 270 milyon iş kazası yaşanmakta, yine 160 milyon civarında meslek hastalığı vakası görülmekte ve yine bunlara bağlı olarak 2 milyon civarında insan hayatını kaybetmektedir. Ne acıdır ki, her yıl 22 bin civarında çocuk işçi yaşamını kaybetmekte ve iyileştirilmesi konusunda ciddi adımların atıldığını göremek derin bir kaygı yaratmaktadır.

Ülkemizin bu alanda sicili oldukça buruk bir durumda olduğu herkesin malumdur. Yıllık ortalama 80 bin iş kazası yaşanmakta ve 1200 civarında insan yaşamını yitirmektedir. Meslek hastalığı vakası mevcut çalışan nüfusun binde 4 ila 12'si arasında hesaplandığında 40 bin ila 140 bin arasında meslek hastalığı vakası beklenmesi gerekirken yıllık ortalama 600 civarlarında gerçekleşmekte ve bu durum bilindiği halde sorunun çözümüne dönük hiçbir ciddi adımın atılmadığı da tarafımızdan bilinmektedir.

Son dönem iş sağlığı ve güvenliği alanında mevzuatta yapılan değişikliklere bakıldığında yukarıda ifade ettiğimiz tablonun daha da kötüleşeceğini söylemek kehanet olamayacaktır. AB'ye uyum adı altında gerek 4857 sayılı İş Kanunu'nda gerekse bağlı yönetmeliklerde yapılan değişiklikler ülkemizdeki iş sağlığı ve güvenliğine dönük sorunların ortadan kaldırılmasına dönük değil, bu alanı piyasaya açma çabası olarak netlik kazanmıştır.

İş sağlığı ve güvenliği alanındaki sahici çabalar gösteren meslek odalarını ve birliklerini yasal düzenlemeler yaparak etkisizleştirmek ve onları birer piyasa aktörü haline getirmeye çalışmak, gelecekte işletmelerde yaşanacak felaketlerin önünü açmak anlamına da gelmektedir.

Oluşturulan çeşitli sosyal diyalog mekanizmalarında sendikaların etkin bir rol oynamasına izin vermeyen, sadece istişari anlamda önem atfeden; sendikaların özgürce örgütlenmesinin önündeki engelleri kaldırıp iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarında müdahil olmasına olanak tanımayan yaklaşımların bu ülkede sorunların gerçekçi çözümüne dönük samimiyetlerinin açığı sorgulanması gerekmektedir.

Bugüne kadar sorunları çözmeye dönük sosyal tarafların etkin katılımıyla ve toplumsal yapıyı gözetin, çevreyi de içine almış bir İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası çıkarmak ne hükümetin ne de işverenlerin işine gelmiştir.

Bu yüzden, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı, sumen altı edilmiş, kendi ağızlarıyla ifade ettikleri gibi, yetersiz bir sistem üzerinden torba yasalarla ve yönetmeliklerde değişiklikler yapıp sistemi daha da yetersiz hale sokmuşlardır. Madenler başta olmak üzere, gemi yapım, inşaat ve metal sanayinde ve diğer sektörlerde yaşanan bütün olumsuz ve kabul edilemez koşullar, bu yetersizliği bilinen sistem ve iş sağlığı ve güvenliği alanını piyasaya açmaya yarayan mevzuat değişiklikleriyle asla olumlu bir yöne çeviremezler.

Ayrıca, son dönemde yaşanan özel istihdam bürolarının geçici iş ilişkisi kurması, kıdem tazminatı güvenceli esneklik tartışmaları da bu gelişmelerden uzak değildir. 4857 sayılı yasa ile gerçekleştirilen değişikliklerle taşeronluk başta olmak üzere, esnekliğin bazı uygulamaları yasa haline getirilmiştir. Ama bu düzenlemeler yeterli olmamıştır işverenler için ve daha köklü esneklik ve dolayısıyla kölelik addedecek ilişkileri rekabet ve üstünlük adına utanmazca ister olmuşlardır.

Göstermelik sosyal diyalog mekanizmalarıyla ve sözde insan onuruna yakışır iş yaklaşımlarıyla, piyasacı yasal mevzuat değişiklikleriyle ülkenin iş sağlığı ve güvenliği alanında karnesinin düzelmesini beklemek tam bir saf diliktir.

- ILO normları dikkate alınarak ve "İnsan Onuruna Yakışır İş" anlayışıyla 4857 sayılı İş Kanunu değiştirilmelidir.

- Anti-demokratik 2821 sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Yasası yürürlükten kaldırılarak, özgürlükçü ve katılımcı bir demokratik düzenleme gerçekleştirilmelidir. İş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin uygulamada denetlenebilmesinin tek yolu, sendikalar eliyle demokratik denetim sistemlerinin oluşturulmasıdır. Ancak bu şekilde yukarıda oluşturulmuş mekanizmaların işletme düzeyinde etkin olması sağlanabilir.

- İş sağlığı ve güvenliği konusuna piyasa koşullarına bağlı ekonomik ve faydacı yaklaşım terk edilerek, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası, sendikaların, üniversitelerin, Mühendis ve Mimar Odalarının, Tabipler Birliğinin, Bürolar Birliğinin katılımının sağlandığı ve görüşlerinin yansıtıldığı bir çerçevede düzenlenmelidir.

- İş sağlığı ve güvenliği önlemleri, kamusal bir alan olarak sosyal devlet anlayışı içinde ve katılımcı bir çerçevede yaygınlaştırılmalı, piyasa temelli kanun değişiklikleri ve yönetmelikler değiştirilmelidir.

- Oluşturulmakta olan iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin stratejik belgelerin düzenlenmesinde ve uygulanmasında sendikaların, meslek odalarının, üniversitelerin katılımı etkin bir şekilde sağlanmalıdır.

- Bütün bu önerileri somut olarak hayata geçirecek yeni bir sistem çabası içine girilmeli ve Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi bu konuda etkin bir rol üstlenmelidir.

- İş kazaları ve meslek hastalıklarında kurumsal alt yapı geliştirilmeli, dağınıklık giderilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri yaygınlaştırılmalı ve uluslararası normlara uygun tanı sistemleri geliştirilmelidir.

- Kayıt dışı ekonominin, gerek kamusal denetim, gerekse sendikal aracılığıyla demokratik denetim sistemleri kullanılarak kayıt altına alınması mutlaka sağlanması olmazsa olmaz önemdedir.

- Çocuk emeği ile kadın işçilik konusu üzerinde özellikle durulmalı ve bu konuda etkili önlemler yürürlüğe konulmalıdır.

DİSK, Sendikal hak ihlalleri nedeniyle Türkiye'yi ILO gündemine taşıdı

02 Haziran-18 Haziran 2010 tarihlerinde İsviçre'nin Cenevre şehrindeki ILO Genel Konferansına bir heyetle katılan DİSK, Türkiye'deki sendikal hakları konferans gündemine taşıdı. Genel Başkanımızın da katılımıyla, 9 Haziran'da bir basın açıklaması yapılarak, Türkiye'de, ILO sözleşmelerine uyum amacıyla değişiklik çalışmalarında, hükümetlerin, bazı işçi ve işveren konfederasyonlarının olumsuz ve uzlaşmaz tavırlarını bahane ederek sendikal yasaları bu güne kadar ısrarla değiştirmedikleri vurgulandı.

Kıbrısta, KTAMS Kongresi

Uzun yıllardır, özellikle ortak eğitimler ile yakın ilişkiler içinde olduğumuz Kıbrıslı kardeş sendika KTAMS'ın 33. Genel Kurulu 5 Haziran'da yapıldı.

Kıbrıs'taki son sürecin, ekonomik krizin ve sendikal mücadelenin değerlendirildiği toplantıda, Genel Başkanımız da bir konuşma yaptı. Krizin bir sistem sorunu olduğunu vurgulayarak, sermayenin gerektiği gibi tavır almasına karşın dünya genelinde işçi sınıfının olması gerektiği gibi birlikteliğini sağlamamasının handicap olduğunu ve buna çözüm bulunması gerektiğini söyledi.

DGB Kongresi

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Alman Sendikalar Birliği DGB'nin 15-19 Mayıs 2010 tarihleri arasında yapılan Kongresi'ne Konfederasyonumuz DİSK temsilen DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile birlikte katıldı.

Kongrede, kriz sürecinde Avrupa ülkelerinin yaşadığı sıkıntılar ve sendikalarının durumu ele alındı. Avrupalı sendikacıların ilgi ile izlediği 4 günlük yoğun toplantılarda, krizin etkilerine karşı alınabilecek tedbirler ve mücadele yolları ayrıntılı olarak tartışıldı.

Kemal Türkler 2. İşçi Çocukları Şenliği

Sendikamız Birleşik Metal-İş tarafından düzenlenen Kemal Türkler İşçi Çocukları Şenliği'nin ikincisi 24 Nisan'da Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde düzenlendi.

Kemal Türkler II. İşçi Çocukları Şenliği, Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu'nun açılış konuşmasıyla başladı. Ardı sıra; Murat Altınok'un

uyarlayıp yönettiği, 20 kişilik dev kadrosuyla "Güzel ve Çirkin" isimli müzikal çocuk oyunu sergilendi.

Jürisinde Kemal Türkler'in eşi Sabahat Türkler, şair Şennur Sezer ve Gülsüm Cengiz'in yer aldığı, Onursal Genel Başkanımız Kemal Türkler konulu şiir ve öykü yarışmasının sonuçları da açıklandı.

Üye çocuklarının katıldığı yarışmada Ceyda Özgüner, Oktay Kavil, Betül Baylan ödül aldı.

Çocuklarımızın ödülleri gece de bizleri yalnız bırakmayan Sabahat Türkler, Şair Şennur Sezer ve Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu tarafından verildi.

Gerçekleştirilen şenlikte, çocuklarımız çeşitli etkinliklerle güzel bir gün geçirdiler.

Kemal Türkler Futbol takımı, kazandığı kupayı Müzeye verdi

İstanbul Sarıgazi'de kurulu bulunan Kemal Türkler Mahallesi'nden gençlerin oluşturduğu Kemal Türkler Futbol takımı; bölgede düzenlenen turnuvada birinci oldu.

Bu gururu bizimle paylaşan takım üyeleri, kazanmış olduğu kupayı Sendikamız Genel Merkezi'nde bulunan Kemal Türkler Müzesi'ne hediye ettiler.

Sokak Sergisi

Kemal Türkler Vakfı ile Bank-Sen'in düzenlediği sergi, Disk Genel Merkezi'nin sokağını renklendirdi.

Homur çizer grubunun karikatürleri ve Sansüre Red grubunun fotoğraflarından oluşan serginin açılışı 25 Mayıs'ta yapıldı.

Özellikle gençlerin büyük ilgi gösterdiği, eski Disk yöneticilerin de katıldığı serginin açılışında, yapılan konuşmalar ve Masalın Aslı grubunun müzik dinletisi de büyük ilgi gördü.

Avrupa Sosyal Forumu hazırlıkları sürüyor.

Gençlik Gelecektir

Avrupa Sosyal Forumu çerçevesinde yapılan çalışmalar bir noktaya geldi. Türkiye'ye gelen yabancı gruplar, çalışmalarına hız verdiler..

24 -26 Haziran tarihlerinde, ASF hazırlıkları çerçevesinde sendikamızda ağırladığımız konuklar, 3 gün boyunca ASF'na yönelik çalışmalar yaptılar.

ASF'na katılacak olan Avrupalı sendikalardan IG Metal'in gençleri de bu yıl düzenlenecek olan ASF'na etkin olarak katılmak için İstanbul'a geldiler.

Sendikalarımızın ortak çalışmaya verdiği önem çerçevesinde biz de IG Metal gençliğini ağırladık. Yaklaşık 65 kişiden oluşan ve Almanya'nın değişik

bölgelerinden gelen dört gençlik grubundan ikisi 28 Haziran günü sendikamızı ziyaret ederek dayanışma gösterdiler.

Genel Sekreterimiz Selçuk Göktaş'ın da katıldığı görüşmede sendikamızın tarihçesi, yürüttüğümüz mücadelenin deneyimleri ve uluslararası ilişkiler hakkında kendilerini bilgilendirdik. Gençler değişik konular hakkında sorular sordular. Özellikle genç ve kadın işçilere dönük çalışma perspektifimiz hakkında da bilgi edinmek istediler.

Biz ASF süresince birlikte bir ortak çalışmayı sürdüreceğiz.

Vatan Haini

Evet, vatan hainiyim, siz vatanperversiniz, siz yurtseversiniz, ben yurt hainiyim, ben vatan hainiyim
Vatan çiftliklerinize,
kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,
vatan, şose boylarında gebermekse aşıktan,
vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvranmaksa yazın,
fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,
vatan tınaklarıysa ağalarınızın,
vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,
ödeneklerinize, maaşlarınızsa vatan,
vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,
vatan, kurtulmamaksa kokmuş karanlığımızdan,
ben vatan hainiyim.
Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla:
Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala.

Nazım Hikmet

4 ayda, 24 işyerinden 1125 üyemiz tesislerimizden yararlandı..

Kendi Tesislerimizde Dinlenmek!..

Yeni sezona hazırlanan Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Tesislerimizde, işyerlerinden üyelerimiz hafta sonu ve genel tatil günlerinden yararlanarak dinlenme ve eğitim fırsatlarından yararlandılar.

Mart/Haziran aylarında toplam 24 işyerinden 1125 üyemiz faydalanmıştır.

27-28 Mart 2010	SİO Otomotiv / Aryıldız	50
10-11 Nisan 2010	SCM	40
23-25 Nisan 2010	Areva T&D Enerji	60
23-25 Nisan 2010	Bosal-Mimaysan	50
23-25 Nisan 2010	Dostel Makine	30
23-25 Nisan 2010	Çayırova Boru	35
23-25 Nisan 2010	Mert Akışkan Gücü	20
23-25 Nisan 2010	Anadolu Döküm	30
8-9 Mayıs 2010	Arfesan	50
16-19 Mayıs 2010	Bekaert	25
16-19 Mayıs 2010	Ejot Tezmac	15
22-23 Mayıs 2010	Trakya Sanayi	20
22-23 Mayıs 2010	Bekaert	20
22-23 Mayıs 2010	AD Demirel Çelik	45
29-30 Mayıs 2010	Bekaert	90
29-30 Mayıs 2010	Anadolu İsuzu	40
29-30 Mayıs 2010	Başöz Enerji	40
29-30 Mayıs 2010	Anadolu Motor	40
29-30 Mayıs 2010	Poly Metal	20
4-6 Haziran 2010	Erciyas Çelik Boru	50
5-6 Haziran 2010	Sarkuysan	90
5-6 Haziran 2010	Remas	25
5-6 Haziran 2010	Çimtaş Çelik	80
5-6 Haziran 2010	Yücel Boru/Gebze	30
12-13 Haziran 2010	Hidro-Mak Damper	30
12-13 Haziran 2010	Erciyas Çelik Boru	50
12-13 Haziran 2010	SİO Otomotiv / Aryıldız	50

Kemal Türkler'den Gönen Fırını'ya

Bir ortaoyununun kişisel hikâyesi...

Cansu Fırını

Birleşik Metal İş Sendikası yöneticisi Selçuk Bey'in arabasında. Ben, Nevzat, Suat. Gönen'de Kemal Türkler tesislerinde işçilerle eğitim çalışması sürdürüyor sendika. Selçuk Bey, devrimci bir sendikacının sorumluluğu ve gururuyla en çok eğitim çalışması yapan sendikalardan biri olduklarını söylüyor.

Tesisin tarihçesini anlatıyor bize. 12 Eylül'de asker denizden çıkartma yapmış, DİSK kesin darbeye direnir diye... Tesis ilk açıldığında ismi İşçi Üniversitesi'ymiş. Köy Enstitüsü modeli bir yer olarak tasarlanmış. İşçiler sadece gelip sendika eğitimlerine katılmazlar, dinlenip tatil yaparlarken aynı zamanda ahırdaki hayyalardan süt sağır hemen yandaki barakada peynir üretir, tarlada pirinç ve benzeri tarım ürünlerini yetiştirir ve fabrikalarda çok ucuza işçilere ulaştırırlarmış.

Sohbetin koyu anında telefonum çalıyor. Annem. Hal hatır soruyor. "Gönen'e oyun oynamaya gidiyoruz" anne diyorum. Duralıyor. "Baban acemiliğini orada yaptı biliyor musun" diyor.

Bilmiyordum... Demek Gönen Fırını acemiliğini Gönen'de yapmış ve ben şimdi Gönen'e tiyatro oyunu sergilemeye gidiyorum. Tarihin cilvesi mi?

Metal işçisi Gönen'in, annem bana üç aylık hamileyken bu dünyadan göçüp gitmeden Gönen'e yolu düşmüş. Yıl 78 olmalı. Demek iki sene geç yapsa askerliğini, tesislere çıkartma yapan askerlerin içinde O da olacaktı...

Dalıp gidiyorum uzaklara. Derken migren belası. Arada kestiriyorum azıcık, aklım karma karışık...

Nevzat'la Selçuk Bey derin bir siyasi muhabbet içerisindedir. Memleketin durumundan sarı sendikalara, işçilerin örgüt-süzülüğünden tiyatroya sıçraya sıçraya konuşuyorlar.

Babam, annem bana üç aylık hamileyken göçüp gitmiş bu dünyadan bir ırmağın dibinde nefessiz kalana kadar çırpınarak. Adım ondan Cansu. Suda bir can gitti altı ay sonra yerine bir can geldi çünkü... Öyle dedi adımı neden koyduklarını sorduğumda halam.

Gönen Fırını, metal işçisiymiş, iyi bir kaynakçı olduğunu söylüyor tanıyanlar. Öldükten birkaç ay sonra Fransa'dan işe kabul evrakları gelmiş. Tıpkı Almanya gibi Fransa da sınırlı sayıda da olsa işçi almış o zamanlar Türkiye'den. Babam memleketteki işsizlikten, pahalılıktan usanmış olacak ki Fransa'ya işçi olarak başvurmuş. Arabada garipçe gülümsüyorum, "Metal İşçisi Gönen'in oğlu Cansu, baban ölmeyeydi sen şimdi Fransa'daydın. Ama öldü. Şimdi Birleşik Metal İş Sendikası'nın tesislerine Metal İşçilerine tiyatro oyunu sergilemeye gidiyorsun. Tesadüf diye bir şey var mı şu gök kubbenin altında?"

Yaklaşık 5 saatlik bir yolculuktan sonra Kemal Türkler tesislerine varıyoruz.

23 Nisan tatilinden Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesisleri'nde dinlenen üyelerimize yönelik tiyatro gösterimi yapıldı. İstanbul Değişim Atölyesi oyuncularından oynanan "Kavuklu ile Pişekar" gösterimi üyelerimiz tarafından büyük bir ilgiyle izlendi.

Deniz kenarında alabildiğine geniş bir arazinin üzerine kurulu 400 yatak kapasiteli bir tesis. Yoksullar için, işçiler için bir nimet.

Kemal Türkler tesisi kurmak üzere araziyi satın alıp ağaca pankart astırıldığında köylüler gelip "ağaçtan o yazıyı indirin yoksa ağaçlar meyve vermeyecek" demişler. Komünist pankart ya bed bereket kaçırarak sanıyorlar! Türkler bakmış ki köylüler diken üzerinde duruyor, hop oturup hop kalkıyor, şapkalarını duvara asacaklar söylentileri almış başını yürümüş, toplamış kurmaylarını varmış köye, ihtiyar heyetini almış karşısına, cami ve okul yıkıldı yıkılacak vaziyette, "hem caminizi hem okulunuzu tadilat ettireceğiz" demiş. Ve yaptırmış da. O günden sonra köylülerin tesise bakışı değişmiş. Türkler bununla da kalmamış hem inşaatta civar köylerdeki işsizleri çalıştırmış hem de pek çoğuna tesislerde iş vermiş. Bugün o köy en çok emekliye sahip köylerden birisi. Çünkü her çalışanın sigortası yatırılmış... Darbede asker tesisi basıp bahçesinde ağaçları bile kökünden sökerken köylüler çaresizce oturup ağlamışlar...

Asker darbeden sonra tesise el koymuş, bir süre sonra da kiraya vermiş, gericilere. Gericiler de gençlerin beynini yıkadıkları bir yurda dönüştürmüşler canım tesisini. Kim bilir hangi tarikat!

Nihayetinde tesis tekrar gerçek sahiplerine iade edilmiş aradan yıllar geçtikten sonra da olsa.

Selçuk Bey, bize baştan aşağı bütün tesisleri gezdirdi iner inmez, ana binanın girişindeki çelikten figürleri görünce duraladım kaldım. "Kuzgun Acar tesis için özel olarak dökmüş bunları" dedi "darbede hepsini söküp götürmüşler, yıllar sonra bu kadarını kurtarabildik, bu gördükleriniz dörtte biri"

Kuzgun Acar'a olan hayranlığım bir kez daha arttı. Bu sanat karşısında şapka çıkarmamak elde değil...

İşçiler bize sıcak ama biraz da mesafeli gözlerle bakıyorlar. Sanki kucaklaşmak kavuşmak istiyoruz da aramızda engel var

gibi. Yabancılaşma duygusu hâkim. Odamıza çıkıp hazırlanıyor, kostümlerimizi giyip işçilerin yemeklerini bitirmesini bekliyoruz.

Nevzat çok heyecanlı. Ben de "ya hakkını veremezsek yaptığımız işin" diyorum içimden. Öyle ya ortaoyunu oynayarak eğitim çalışmasının bir parçası haline geleceğiz. Hem ağız dolusu güldürmeliyiz hem de artı değerden, mala kadar pek çok sınıfsal terimi açık ve anlaşılır bir biçimde öğretebilmeliyiz. Buraya bunun için çağrıldık.

Elimizde hepi topu sekiz on sayfadan oluşan bir kanava var. Gerisini doğaçlamak zorundayız. Provalarımızı yaptık ama heyecansız olmaz...

Ortaoyunu ve eğitim çalışması fikri bile heyecan verici. Ama ya gülmezler de sıkılırlarsa?

Zaman geçmek bilmiyor. Gözümüz saatte. Nihayet çağrıldık. Ben oyundan önce işçilere bir konuşma yaptım. Bunun bir oyun olduğunu, kendilerini rahat hissetmelerini gerektiğini, diledikleri takdirde oyuna katılabileceklerini anlatan esprili bir konuşma. Karşılıklı güldüştük ve oyun başladı.

Oyunun konusu şöyle: Kavuklu işsizdir, eski bir sendikacı olan herkesin korktuğu sert mizaçlı Kasap Suat'ın kızına gönlünü kaptırır. Pişekar'la birlikte korka korka kızı istemeye giderler Kasap Suat, Kavuklu'yu imtihan eder, Kavuklu Pişekar'ın da yardımıyla sorulara doğru cevaplar verir ve sevdiğine kavuşur.

İşte biz bu on sayfalık kanavayı toplamda bir saat on beş dakika oynadık. İşçiler zaman zaman oyunumuza katıldı. Hatta Kavuklu, kızı neredeyse bir işçiye kapırıyordu!

Ben ezelden beri oyunlarda slogan atılmasını garipsemişimdir. Bana hep yanlış bir taraf var gibi gelirdi bunda. Ama oyunda sendikayı anlattığımız bölümde işçiler hep bir ağızdan "İnadına sendika inadına DİSK" diye haykırınca fikrimi değiştirdim. Her şey nerede ve ne zaman yapıldığıyla ilgiliymiş bunu öğrendim.

Bir de işçiler güldü mü ağız dolusu gülüyorlar...

Oyundan sonra bir işçi yakaladı bizi hemen. Fabrikalarda nasıl örgütlendiklerini, grevi nasıl örgütlediklerini anlattı heyecanla. Hatta sarı sendika fabrikaya provokatör sokmaya çalışınca yaşanan trajik-komik bir anısını da paylaştı. Sarı sendika Birleşik Metal İş sendikasının etkisini kırmak için fabrikaya dini bütün görünümüne bir işçi sokmuş. Provokatörümüz sabah onda fabrikanın ortasında namaza durmaya kalkmış. Sendikalı işçiler ne yaptığını sorunca da "benim ibadetime karışmayın" demiş. Anlatırken de sinirleniyor, durumu bize soruyor "sabah onda ne namaz kılınır kardeşim, ben de namaz kılıyorum ama kimsenin inancını istismar etmeye kalkmıyorum. Niyetleri bizim sendikamızın örgütlenmesinin önüne geçmek. Bırakır mıyız! Sardık çevresini baktı dayak yiyecek allahu ekber dedi namaza durdu ama kibleyi tutturamadı! Biz de kolundan tuttuğumuz gibi attık dışarı." Zübük'teki gibi tıpkı...

Sendika yöneticileriyle oturup yemek yedik. Uzun uzadıya memleket sorunlarından bahsettik. Gece yarısına doğru politik bilinçleri sağlam, öncü işçiler geldi yanımıza. Sabaha kadar devrimci marşlar, ağıtlar söylediler, sloganlar attılar.

Şişli Meydanında üç kız

Vurulduklar güpe gündüz

Sorular bir gün sorarlar...

Birlikte söylüyoruz şarkıları, gülen gözlerle bakıyoruz. Ama kavuşamıyoruz henüz. Sınıfla sınıfın sanatçısı arasına giren mesafe kısılıyor ama ortadan kalkmıyor henüz büsbütün...

İşçiler oyunumuzu beğendiklerini söylüyorlar, birbirlerine oyundaki bölümlerden espriler yapıyorlar, hep birlikte gülyüyorlar...

Pek çok şeye bedel bir deneyim. Daha da çoğalmalı, daha sık kavuşmalıyız işçilerle. Biz eğitmeye gittik ama iyi bir eğitimden geçtik aynı zamanda, Kemal Türkler İşçi Üniversitesi'nin işçi öğretmenlerinin eğitiminden...

Kulağımda hep yukarıdaki şarkının nakaratı "sorular bir gün sorarlar", yalnızca Şişli Meydanında öldürülenleri hesabını kastetmiyorlar ama...

İşçiler hesap sormaya başlıyorlar aslında.

Tekel işçileriyle, metal işçileriyle 1 Mayıs'ta yan yana olacak olmanın heyecanı sarıyor her yerimi.

Hesap sormak için 1 Mayıs'a gidip işçilerle kol kola gireceğim. Ne de olsa "sorular bir gün!"

Bilge insan

Malzemesini kalbinde taşır

‘Her ölüm erken ölümdür’ sözünün karşılık bulduğu ender insanlardan biriydi bana göre.

Kim mi o?

Elbette “işçilerin Süleyman’ı”. Sınıf biliminin alçak gönüllü ordinaryüsü Süleyman ÜSTÜN Hocamızdan bahsedeceğim biraz. Düşünceleri kaleme dökmeye, dile yansıtmaya kelimelerin ne kadar yetersiz kalacağını bile, bile.

O’nun Maden-İş ve DİSK eğitimlerine katıldım. Gençlik yıllarımızda ismi bizim için ulaşılması zor bir efsane gibi yazılırdı belleklerimizde. Ancak ona ulaşmasak bile bilirdik ki o bize yol gösteren bir yıldızdı.

Tek kişilik haçlı ordusu; bir sınıf misyoneriydi.

Hayal meyal o günlerden kalma hatırlıyorum yukarıda bahsettiğim terimi “işçilerin Süleyman’ı”; muhtemel ki işverenlerin de bir Süleyman’ı vardı. İsmi sınıfa mal edilmesi herhalde önemli bir ayrıştırma göstergesiydi.

Ayrıntılı tarihi tam hatırlamıyorum ama zannediyorum doksanlı yılların başı, henüz daha işyeri temsilcilik görevindeyim. Harb-İş Gölçük kongresini izlemeye gittim. Konukların konuşması esnasında kulağımın yabancı olduğu bir isim ilan edildi ve konuşma yapması için kürsüye çağırıldı. İlk kez orda gördüm kendisini. Bilgelikliğini yüzünde taşıyordu. Dimdik, ak saçlı, gür sesli, konuşurken karşısındakinde saygı uyandıran ve dinleme zorunluluğu hissettiren, durgun sakın konuşurken birden dalgalanan bir deniz gibi insanın yüzüne kelimeleri, cümleleri çarpan bir vücut dili kullanmaya başlayan bir konuşma yaptı.

Konuşmasındaki bir cümle hala kulaklarımda çınlıyor.

‘Para ucuz bir başarıdır, ben yaş gereği zengin olma tehlikesini atlattım.’

Çok şey ifade etmişti benim için bu sözler.

Daha sonra yollarımız benim Gebze Şubesinde başlayan yöneticilik, O’nun Maden-İş’in faaliyetlere baş-

lamasıyla eğitimciliği tekrar üstlenmesi, Otomobil-İş ve Maden-İş birleşmesi sonucu Birleşik Metal İş’te birlikte sınıf mücadelesi içinde yer almamız, bir arada birçok anı yaşamamıza neden oldu.

Elbette hepsini anlatmam mümkün değil. Ama tanıdıkça gözümdeki saygınlığı biraz daha arttı. Şube yöneticiliğimden genel başkanlığa kadarki süreçte beni her gördüğünde “yazıyor musun” derdi.

Bunu şu nedenle sorardı; ben amatör şiirler yazardım ve yazdığım şiirlerimi kendisini gördüğüm yerde onunla paylaşırdım. “Toparla bunları, kitaplaştı” derdi. Maalesef yapamadım.

Umuyorum benim açımdan vasiyet gibi olan bu talebini bir gün yerine getireceğim.

Birde benim yol haritamda önemli bir mihenk taşı olan şu nasihatı vermişti,

‘Nereye gideceğini mutlaka bil. Ama nereden yola çıktığını asla unutma’

İyi bir kişilik analisti idi. Nerdeyse bir asra yaklaşan deneyim, ortaya çıkan birikim, karşısında nasıl bir kişi veya kitle olursa olsun onları etkilemeye yeterdi ve konuşmalarını (kimi zaman NAZİM kimi zaman NERUDA) ama mutlaka şiirlerle süslerdi.

Hele son zamanlarda göğsünün inip kalkarak, derin nefesler alarak ve konuşmasını inatla ve ayakta bitirmeye çalışarak yaptığı konuşmalar, özellikle genç işçilerde derin bir saygı uyandırır. Bu yaşta bu inanç ve bu inat düşünceleri eşliğinde

Karşılığı ise her eğitim her konuşma, sınıf mücadelesine atılan bir çentik,

O dev çınardan fıskıran yeni dallar,

Mücadeleye dâhil olan ‘minyatür gülüşlü’ genç işçiler oldu.

“Öfkenizi sırtınızdaki çuvalda birbiriniz için biriktirmeyin ve dökmeyin” derdi. “o çuvaldan, aynı amaç için mücadele eden arkadaşlarınıza” söz alarak tartışmalı geçen kurul toplantılarının sonlarında.

“Sınıf kını biriktirin” derdi “ve bir araya getirin o sırtınızdaki öfke dolu çuvaları sermayeye karşı.”

“Aman ha, hırslınızda da ölçülü olun, azı tekneyi yerinde saydırır rüzgar gibi ama çoğu da batırır” derdi

Bir de kaya balığı hikâyesi anlatırdı işçilere eğitimlerde. “Kaya balığı gibi olun” derdi “hantallaşmış deriyada”

Üzülüm bir ara sendikamızdan ayrılmak zorunda kaldı. Gerçi o tek bir sendikanın eğitimcisi değil sınıfın hocasıydı. Ama yine de düşmüştü romantizma sızısı gibi, için için bir sızı.

Onu sevenlerin yüreklerine.

Bir gün hakkını en iyi verdiği şeylerden biri olan rakı içme davetimi reddetmedi, dertleşti. Üzmüşler-

di, hak etmediği şeyler söylenmişti. Çaresiz bir şekilde dinledim. Hiç kimseyi suçlamadan (ki öyle bir özelliği hiç yoktu) bana içini dökmeye çalıştı.

Her asil davranışı bir düşünceden kaynaklanıyordu.

Ve büyük adam büyüklüğünü küçük adamlara karşı davranışında gösteriyordu.

Ona olan saygım biraz daha derinlere indi.

Duymadım hiçbir zaman hiçbir kimsenin arkasından ve aleyhinde konuştuğunu.

Yani mükemmeliyeti ayrıntılarında gizliydi.

Hep flu şeyleri netleştirmeye çalışan merccek gibiydi.

Bu gün hayatta olmasa da ışıkları hep yanık duruyor.

Adam gibi bir adamdı yani.

Ömrü boyunca ne misyonu doldu ne de vizyonu tükendi.

İşçilere “yanlışta düşünseniz kendi kafanızla düşünün” derdi.

İşçi sınıfı kişilik kazanmışsa, kim olduğunun bilincine varmışsa etkisi çoktur.

Bizler insan karakterinin nasıl olması gerektiğini onda gördük.

Nasıl sendikacılık yapılması gerektiğini ondan öğrendik.

Sevgimizi nasıl ifade etmemiz gerektiğini bize tembihlerdi.

“Karanfil alın” derdi, “akşam eve giderken. Gül alın öyle gidin.”

“Çocuklarınızla konuşurken gözlerinizin içi gül-sün” derdi.

Bir de “Ne iş yapıyorsanız yapın ama en iyisini yapın, yaptığımız işin hakkını verin.” derdi.

“Sakın umudunuzu tüketmeyin, siz neye hazırsanız, bilin ki o da sizin için hazırdır.” derdi.

Süleyman hoca’nın ölümü, ne yazık ki nadide bir insan modeline veadır.

İçimiz bu yüzden bu kadar çok acıyor.

İyi ki bu dünyadan senin gibi bir insan geçti.

İyi ki “işçilerin Süleyman’ı” oldun.

İyi ki seni tanıdım Sevgili Hocam.

Anıların hep taze ve öyle kalacak.

Sen sınıf hazinesinin en nadide pırlantalarından birisin.

İşıltın hala bizim yolumuzu aydınlatıyor.

Gözün arkada kalmasın,

Duvar yapıldıktan sonra duvarcılar unutulmayacak.

İnsanların beynine serpiştirdiğin tohumlar bir bir yeşerecek

Ve nice “işçilerin Süleyman’ı” yetiyecek.

Adnan SERDAROĞLU

Samka Metal örgütlenmesine öncülük eden Gül Taşdan:

“Arkadaşlar, bu yola çıktık, geri dönüşü yok!”

İstanbul/Pendik/Kurtköy’de faaliyet gösteren Samka Metal Ambalaj Sanayi işyerinde çalışan işçiler, en temel hakları olan sendikalaşma haklarını kullandıkları için 10 Mayıs 2010 tarihinde işten çıkarıldılar.

Sendikamız üyesi 15 işçi işten atıldıkları tarihten itibaren anayasal haklarını kullanmak ve işyerine sendikalı olarak dönmek için yaklaşık 2 aydır fabrika önünde eylemlerini sürdürmektedir.

Samka Metal örgütlenmesine öncülük eden Gül Taşdan ile sohbet etmek üzere çadırdayız.

6 yıl 4 ay Samka Metal’de çalışan Gül’ün en büyük hayali üniversitede okuyabilmekmiş: “Köyümüze yılda bir olsa da kaymakam gelirdi. O gün köyde büyük bir telaş olurdu. En güzel yemekler pişirilir, güzel kıyafetler giyinilirdi. Köyün elektriği, suyu, yolu hep O’nun iki dudağı arasında idi. Okuyup kaymakam olacağım, köyüme ve tüm fakirler için iyi bir şeyler yapacağım”. Gül hayalini ekonomik nedenlerle gerçekleştirememiş ama yine de yılmamış, hem çalışmış hem de Anadolu Üniversitesi Açık Öğretime kayıt yaptırmış: Gül; “1 yıl okudum ama yine ekonomik nedenler ve iş yoğunluğundan dolayı devam edemedim”

Gül; eğitimin önemli olduğunu vurguluyor ama her şeyin diploma olmadığını belirtiyor. “Bazen diploma da yeterli gelmiyor. Bunu da örgütlenme sırasında öğrendim. Fabrikada üniversite mezunu arkadaşlarımız var ama sendikaya karşı çıktılar” diyor ve ekliyor: “Demek ki her şey insanın kafasında bitiyor”.

Eylemin ilk günlerinde 2 arkadaşıyla birlikte sendikamızın Gönen Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Sitesi’nde eğitime giden Gül: “Eğitimde ilk gün kendime ‘ne kadar cahilmişim, niye haklarımızı bugüne kadar öğrenmemişim’ dedim. Hatta öksürük krizlerine girdim. İkinci gün daha bir rahattım. Derste anlamadığımız konularda direkt hocaların yakasına yapıştık”. Eğitimden çok yararlandığını ifade eden Gül; “Eğitimde; uzun yıllardır sendikalı olarak çalışan bir arkadaşım; ‘Artık evde havlu ve sabun koyacak yer yok. Onun yerine maddi karşılığı verilsin’ diye bir öneri getirdi. Biz Samka Metal’ciler olarak birbirimize baktık. Vallahi sabun ve havlu parası da istemiyoruz yeter ki işyerine sendikalı olarak çalışmaya başlayalım”.

Gönen’e eğitime gidene kadar kendi içinde tartıştığını ifade eden Gül: “Kendi kendime ‘Gül acaba iyi mi yaptın kötü mü?’ Kendim için değil daha çok bizzat benim ikna ettiğim arkadaşlardan işten atılanlar için vicdan yapıyordum”. Ve eğitimden dönerken; “İyi ki de yapmışım, iyi ki de sendikalı olmuşumuz. İçeri girdiğimde başımız dik olmalı diye düşündüm”.

Patronun sevdiği elemanlarından biri olduğunu söyleyen Gül; “Üretimde olduğu kadar kalite kontrolde de çalışıyordum. Üretimde erkeklerin çalışmaya cesaret edemediği işleri yapıyor, hatta bazen üretim raporlarını da hazırlıyordum. Patronumuz tüm patronlar gibi en çok çalışana severdi. Tabii ki menfaati için olduğunu bugün daha iyi anlıyorum”.

İşyerindeki çalışma koşullarını ise; “Yemek ve çay molalarını saymazsak günde 9 saat çalışıyoruz. Özel-

likle de kadınlar için çok ağır. Performans uygulaması var. Önceden bir bantta 10 işçi çalışıyordu şimdi aynı işi 3 işçi yapıyor”

İşyerinde asıl olarak sendikal örgütlülüğe neden ihtiyaç duyduklarını ise, “Maaşlarımız düzenli ödeniyordu ama işçiler arasında ücret farklılığı vardı. Mesela ben usta işçi olmama rağmen ücretime zam alamamıştım. Asıl sorun, iş yoğunluğu ve güvenlik önlemlerinin yetersiz olmasıydı” diyor.

Kendisi de iki kez iş kazası geçiren Gül; “En son bir bayan arkadaşımız iş kazası geçirdi. Arkadaşımızın sağ el işaret parmağı kopmuş, acıdan kıvrılıyor. Ama onlar yok şahit, yok vizite kağıdı hazırlama işleriyle tam 40 dakika oyalandılar”

Bu olay; uzun süredir işyerinde ufak bir grup arasında tartışılan sendikalaşma ihtiyacını artırıyor: Gül; “Bu olay, bardağı taşıran son damla oldu. Çoğunluk arkadaşımız o gün karar verdi” diyor.

İşyerinde sendikal örgütlenme ihtiyacı tartışılmaya başlanınca; Gül, ilk olarak ağabeyi ile konuşuyor: “Ağabeyime ‘Sendika nedir’ diye sordum; ‘Merak ediyorsan sakın kulaktan dolma bilgilerle hareket etme. Amaç nedir, ne getirip ne götüreceğini öğren, bilinçli hareket et’ dedi.”

Ve bunun üzerine Gül; bir arkadaşı ile birlikte Sendikası’na gidiyor: “Yöneticilerimizle tanıştım. Hatta Yaşar Başkan’a ‘İşçileri yarı yolda bırakan sendikaların olduğu söyleniyor. Biz size nasıl güveneceğiz’ dedim. Kafamdaki tüm soruları bir bir sordum. Önyargılı gitmiştim sendikaya ama kapıdan çıkarken ‘sonuna kadar varım’ dedim”.

Babası vefat eden Gül’ün, babası gibi büyük ağabeyi de Zonguldak yeraltı maden işçisiydi. Gül; “Biz aile olarak emeğin ne olduğunu ne kadar zor kazanıldığını biliyoruz. Onun için ailem hep arkamda” diyor ve örgütlenme çalışmalarına ağabeyinin desteği ile katıldığını ifade ediyor.

8 aydır sözlü olan Gül; işyerinde yaşanan gelişmeler üzerine nişanı erteleniyor. Bizim nişanı direniş çadırında yapma teklifimize ise gülerek “Çok isterdim hatta aileme de söyledim ama kabul etmediler” diyor. Gül nişanlısının da maddi manevi olarak mücadelesini desteklediğini belirtiyor.

İşyerinde sendikal üyeliğe geçilmeden bir gün önce işverene bilgi sızıyor. Gül; o son günü işçilerin ruh hallerini ve yaptıkları çalışmalarını aktarıyor. “Ben ‘satılma’ kelimesine çok kızırım, insan satılmaz. Bir arka-

daşımız ispiyonlamadan önce biz zaten yeterli çoğunluğu sağlamıştık. Tabii ki bu olay gerçekleşince bazı arkadaşlarımız paniklediler; ‘işten atılır mıyız’ tedirginliği yaşandı”.

O gün hayatında ilk defa erkeklerin gittiği kahvehane gittiğini ve işçi arkadaşlarına moral verdiğini söylüyor Gül; “Arkadaşlar; ‘bir yola çıktık artık geri dönüşü yok’ dedim. Her bir arkadaşıma görev verdim. İnandır mısınız eve döndüğümde gece 3’tü”.

Gül, daha işyerine sendika girmeden işçilerin bazı kazanımların olduğunu aktarıyor. “Yandaki fabrikanın servisi vardı ama bizim yoktu. İşten çıkan arkadaşlarımıza seslendik. ‘Arkadaşlar söz veriyoruz, sendika gelecek, bize de servis gelecek’ dedik: İki gün sonra servis konuldu. Ardı sıra bir işçi arkadaş su taşıyordu. Yıllardır fabrikada musluk suyu içilir. ‘Arkadaşlar, o pis suları içmeyin. Size söz; sendika gelecek bu sorun da çözülecek’ dedik ve damacana konuldu”. Fabrikanın çatısının derme çatma olmasından dolayı kışın çok soğuk yazın ise çok sıcak olduğundan bahseden Gül’ün hedefinde klima var.

Patron direnişteki işçilerle fabrikada halen çalışan işçilerin bağlantısını kesmek istiyor. Direniş başladıktan sonra fabrikanın dış demirlerine ve kapılarına branda çekti. İşçilere sendikadan istifa etmeleri ve eylemci işçilerle konuşmamaları için baskı uyguluyor.

Gül; işverenin bu önlemlerinin mücadelelerini engellemediğini belirtiyor; “İşe giriş ve çıkışlarda, çay molasında kapıya gidiyoruz, sloganlarımızı haykırıyoruz. Hiçbir şey yapamazsak türküler söylüyoruz” diyor.

Gül altını çizerek; “Bilinmesini istiyorum ki; bizim işyerini batırma gibi bir derdimiz olamaz. Daha iyi koşullarda, insanca çalışmak ve emeğimizin karşılığını almak istiyoruz”.

İşten atıldıktan sonra direnişe geçtikleri gün; bazı arkadaşlarında biraz karamsarlık olduğunu söyleyen Gül, direnişte her geçen gün kararlılıklarının daha da arttığını kaydetti. “Birgün mutlaka fabrikaya sendikalı olarak geri döneceğimize inanıyorum. Kimse kimsekin kölesi değildir. Bizler, kanunsuz bir şey yapmıyoruz biz, anayasal hakkımızı kullanıyoruz” diyor.

Ve son söz olarak da sigortasız ve kölelik koşullarında çalışan işçilere sesleniyor. “Sendikalı olsunlar, haklarına sahip çıksınlar”.

OTEL: 100 yatak kapasiteli,
TV, klima, balkon ve 24 saat sıcak su,
kablolu internet bağlantısı

2.5 km. kumsal, iyotça zengin bir **DENİZ**

APART ODALAR: 300 yatak kapasiteli,
TV, klima ve 24 saat sıcak su

DOĞAL ORTAM: Huzur veren manzara

BİRLEŞİK METAL-İŞ
KEMAL TÜRKLER

Eğitim ve

Tatil Sitesi

Yarı olimpik **HAVUZ**

ÇOCUKLAR:
kreş, kurslar, oyun parkı ve havuz

En ekonomik koşullarla tam bir:
TATİL KÖYÜ

SPORTİF ETKİNLİKLER: Futbol, basketbol, voleybol,
masa tenisi, jimnastik, bilardo, hava okeyi, langırt...

GEZİ: İsteğe bağlı günlük
Gönen Kaplıcaları / Erdek (30 km.)

30 ve 90 Kişilik Eğitim Salonları...

İRTİBAT: Birleşik Metal-İş Sendikası Tünel Yolu Cad. No: 2 Bostancı/İSTANBUL Tel: (0 216) 380 85 90 Fax: (0 216) 373 65 02
Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Sitesi: Çifteçeşmeler Köyü, Uzunada Mevkii GÖNEN/BALIKESİR Tel: (0 266) 784 78 40-41 -42 Fax: (0 266) 784 78 43